

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

19. marts 2018

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/409 af 14. marts 2018 om ændring af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 ⁽¹⁾ 3
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/411 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår anvendelsesdatoen for medlemsstaternes gennemførelsesforanstaltninger ⁽¹⁾ 28

AFGØRELSE

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/412 af 14. marts 2018 om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen 30

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/409

af 14. marts 2018

om ændring af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209 og 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland («fonden») er reguleret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽²⁾.
- (2) Fonden tilføres midler ved en årlig udbetaling fra Unionens almindelige budget, renteindtægter fra investerede fondsmidler og inddrivelses hos debitorer af forfaldne fordringer.
- (3) Indtægterne fra risikopræmierne i forbindelse med de af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) finansieringstransaktioner, der dækkes af en EU-budgetgaranti, bør udbetales til fonden.
- (4) Når midlerne i fonden overstiger 10 % af Unionens samlede udestående forpligtelser, bør overskuddet føres tilbage til Unionens almindelige budget for at beskytte Unionens almindelige budget bedre mod eventuelle yderligere risici for misligholdelser i forbindelse med EIB's finansieringstransaktioner, som er rettet mod den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge, migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund som en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration.
- (5) Forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende led:

»— ved indtægter fra risikopræmier i forbindelse med de af EIB's finansieringstransaktioner, der er dækket af en EU-garanti, der er genstand for godtgørelse.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 8.2.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.2.2018.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

2) I artikel 3 affattes stk. 3 således:

»3. Hvis beløbet i fonden overstiger 10 % af Unionens samlede udestående forpligtelser, tilbagebetales det overskydende beløb til Unionens almindelige budget. Det overskydende beløb tilbagebetales i én transaktion til en særlig konto i oversigten over indtægter i Den Europæiske Unions almindelige budget for år »n + 1« på grundlag af forskellen ved udgangen af år »n – 1« mellem 10 % af Unionens samlede udestående forpligtelser og værdien af fondens nettoaktiver beregnet ved begyndelsen af år »n«.

3) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Kommissionen overdrager den finansielle forvaltning af fonden til EIB.

Senest den 30. juni 2019 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en uafhængig ekstern evaluering af fordele og ulemper ved at overdrage den finansielle forvaltning af aktiverne i fonden og i Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling til Kommissionen, til EIB eller til en kombination af de to, idet der tages hensyn til de relevante tekniske og institutionelle kriterier, der anvendes ved sammenligning af kapitalforvaltningstjenester, herunder den tekniske infrastruktur, sammenligning af udgifter til de ydede tjenester, den institutionelle struktur, rapportering, resultater, ansvarlighed og ekspertise i den enkelte institution og andre kapitalforvaltningsmandater for Den Europæiske Unions almindelige budget. Evalueringen skal i givet fald ledsages af et lovgivningsforslag.

4) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Kommissionen fremsender senest den 31. maj hvert år en årsrapport om fondens forvaltning i det foregående kalenderår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. Årsrapporten skal indeholde en oversigt over fondens finansielle stilling og oplysninger om fondens drift ved udgangen af det foregående kalenderår, de finansielle strømme i det foregående kalenderår såvel som betydelige transaktioner og eventuelle relevante oplysninger om de finansielle konti som f.eks. detaljerede oplysninger om den udestående kapital af garanterede lån eller fondens aktiver i det foregående kalenderår samt konklusioner og indhøstede erfaringer. Rapporten skal også indeholde oplysninger om den finansielle forvaltning af samt resultaterne af og risiciene for fonden ved udgangen af det foregående kalenderår. Fra 2019 og hvert tredje år derefter skal den også indeholde en vurdering af relevansen af målbeløbet på 9 % og tærsklen på 10 % for fonden, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2 og 3.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/410

af 14. marts 2018

om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ indførte et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen med henblik på at fremme reduktioner af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.
- (2) Det Europæiske Råd i oktober 2014 forpligtede sig til at reducere Unionens samlede drivhusgasemissioner med mindst 40 % under 1990-niveauerne senest i 2030. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, og målet skal nås på den mest omkostningseffektive måde gennem Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (»EU ETS«) med en reduktion på 43 % under 2005-niveauerne senest i 2030. Dette blev bekræftet af Unionen og dens medlemsstater i den tilsigtede nationalt bestemte reduktionsforpligtelse, som blev fremsendt til sekretariatet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) den 6. marts 2015.
- (3) Parisaftalen vedtaget den 12. december 2015 under UNFCCC (»Parisaftalen«) trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer. Parterne er også blevet enige om med jævne mellemrum at gøre status over gennemførelsen af Parisaftalen for at vurdere de kollektive fremskridt, der er gjort hen imod opfyldelse af Parisaftalens formål og dens langsigtede mål.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 24.2.2016, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 240 af 1.7.2016, s. 62.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.2.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (4) I overensstemmelse med medlovgivernes forpligtelse som udtrykt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF ⁽²⁾ bør alle økonomiske sektorer bidrage til reduktionen af drivhusgasemissioner. I henhold til Parisaftalen har Unionen og dens medlemsstater forpligtet sig til et reduktionsmål for hele økonomien. Indsatsen for at begrænse emissionerne fra international søfart gennem Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) er i gang og bør støttes. IMO har indført en proces, som skal munde ud i, at der i 2018 vedtages en første emissionsreduktionsstrategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra international søtransport. Vedtagelsen af en ambitiøs emissionsreduktionsmålsætning som led i denne første strategi er blevet et presserende anliggende og er vigtig for at sikre, at international søtransport yder sin rimelige del af den indsats, der skal gøres for at nå den målsætning om et godt stykke under 2 °C, som er aftalt i henhold til Parisaftalen. Kommissionen bør overvåge dette regelmæssigt og bør mindst en gang årligt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om de fremskridt, der i IMO er gjort hen imod en ambitiøs emissionsreduktionsmålsætning og i forhold til ledsageforanstaltninger, som skal sikre, at sektoren bidrager behørigt til den indsats, der er nødvendige for at nå de målsætninger, som er aftalt i henhold til Parisaftalen. IMO eller Unionen bør indlede arbejdet fra 2023, herunder det forberedende arbejde med vedtagelse og gennemførelse og med behørig hensyntagen af alle interessenter.
- (5) Det Europæiske Råd i oktober 2014 bekræftede i sine konklusioner, at et velfungerende og reformeret EU ETS med et instrument til at stabilisere markedet vil være det vigtigste europæiske instrument til at nå reduktionsmålet på mindst 40 % med en årlig reduktionsfaktor på 2,2 % fra 2021 og fremefter. Det Europæiske Råd bekræftede ligeledes, at gratistildeling ikke vil udløbe, og at de eksisterende foranstaltninger bibeholdes efter 2020 for at forebygge risikoen for kulstoflækage som følge af klimapolitikken, så længe der ikke iværksættes tilsvarende indsatser i andre større økonomier, og uden at andelen af kvoter, der auktioneres, mindskes. Auktionsandelen bør udtrykkes som et procenttal i direktiv 2003/87/EF for at styrke sikkerheden ved planlægning af investeringsbeslutninger, for at øge gennemsigtigheden og for at gøre systemet i sin helhed mere enkel og mere forståelig.
- (6) Det er en af Unionens vigtigste prioriteter at skabe en robust energiunion, der leverer sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og økonomisk overkommelig energi til dens borgere og virksomheder. At nå dette mål kræver en fortsat ambitiøs klimainsats med EU ETS som hjørnesteinen i Unionens klimapolitik og kræver ligeledes fremskridt med energiunionens andre aspekter. Gennemførelsen af ambitionen i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken bidrager til at generere en hensigtsmæssig kulstofpris og til fortsat at stimulere omkostningseffektiv reduktion af drivhusgasemissionerne.
- (7) Ifølge artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionens politik bygge på princippet om, at forureneren betaler, og på dette grundlag er det i direktiv 2003/87/EF fastsat, at der over tid skal ske en overgang til fuld auktionering. Undgåelse af kulstoflækage retfærdiggør en midlertidig udsættelse af fuld overgang til auktionering, og målrettet gratistildeling af kvoter til industrien er berettiget for at imødegå de reelle risici for stigninger i drivhusgasemissioner i tredjelande, hvor industrien ikke er underlagt tilsvarende kulstofbegrænsninger, så længe der ikke iværksættes tilsvarende klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier.
- (8) Auktionering af kvoter forbliver den generelle regel, med gratistildeling som en undtagelse. Kommissionens konsekvensanalyse præciserer, at den andel af kvoter, der skal auktioneres, er 57 % i perioden fra 2013 til 2020. I princippet bør denne andel fortsat være 57 %. Den består af de kvoter, der auktioneres på vegne af medlemsstaterne, herunder kvoter øremærket til nytilkomne, men ikke tildelt, kvoter til modernisering af elproduktion i visse medlemsstater og kvoter, der skal auktioneres på et senere tidspunkt på grund af deres placering i den markedsstabilitetsreserve, der oprettedes ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 ⁽³⁾. Denne andel bør inkludere 75 mio. kvoter, der anvendes til innovationsstøtte. Hvis efterspørgslen efter gratiskvoter resulterer i et behov for at anvende en ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor inden 2030, bør andelen af kvoter, der skal auktioneres i den tiårsperiode, der begynder den 1. januar 2021, reduceres med op til 3 % af den samlede kvotemængde. De 10 % af kvoterne, som medlemsstaterne skal auktionere, bør for at fremme

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionsens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

solidaritet, vækst og sammenkoblinger fordeles mellem de medlemsstater, hvis bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i markedspriser ikke oversteg 90 % af EU-gennemsnittet i 2013, og resten af kvoterne bør fordeles blandt alle medlemsstaterne på grundlag af verificerede emissioner. Undtagelsen for visse medlemsstater med en gennemsnitsindkomst pr. indbygger på mere end 20 % højere end EU-gennemsnittet i forhold til bidraget til fordeling i perioden fra 2013 til 2020 bør ophøre.

- (9) I erkendelse af interaktionen mellem klimapolitikker på EU-plan og nationalt plan bør medlemsstaterne have mulighed for at annullere kvoter fra deres auktionsmængde i tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område. For at sikre forudsigelighed for driftsledere og markedsdeltagere med hensyn til den mængde auktionerede kvoter, der er til rådighed, bør muligheden for at annullere kvoter i sådanne tilfælde begrænses til en mængde, der svarer til det pågældende anlægs gennemsnitlige verificerede emissioner i en periode på fem år forud for lukningen.
- (10) For at bevare de miljømæssige fordele ved emissionsreduktioner i Unionen, medens tiltag i tredjelande ikke giver tilsvarende incitamenter for industrien til at reducere emissionerne, bør der fortsat ske midlertidig gratistildeling til de anlæg i sektorer og delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage. Erfaringerne fra EU ETS' virksomhed har bekræftet, at sektorer og delsektorer er udsat for en risiko for kulstoflækage i forskellig grad, og at gratistildeling har forhindret kulstoflækage. Nogle sektorer og delsektorer må anses for at have en større risiko for kulstoflækage, hvorimod andre er i stand til at overvælte en betydelig del af omkostningerne til kvoter til dækning af deres emissioner i produktpriserne uden at miste markedsandele og kun skal oppebære den resterende del af omkostningerne, således at de har en lille risiko for kulstoflækage. Kommissionen bør fastlægge og differentiere de relevante sektorer på grundlag af deres handels- og emissionsintensitet for bedre at identificere sektorer, hvor der er en reel risiko for kulstoflækage.

Mens vurderingen af sektorer og delsektorer bør ske på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode), bør der også tages højde for særlige omstændigheder, hvor det kan være passende at kunne anmode om en vurdering på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom). En sådan mulighed bør foreligge, hvor sektorer og delsektorer tidligere er blevet anset for at være udsat for kulstoflækage på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom), idet visse NACE-koder, navnlig dem, der ender på .99, omfatter heterogene, »ikke andetsteds nævnte« (»i.a.n.«) aktiviteter. Når en sektor eller delsektor er underlagt raffinaderibenchmarket og et andet produktbenchmark, bør der tages hensyn til denne omstændighed, således at der, når det er relevant, kan foretages en kvalitativ analyse af risikoen for kulstoflækage med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår for produkter, der produceres på både raffinaderier og kemiske anlæg. Ved overskridelse af en tærskel, som er fastsat på grundlag af handels- og emissionsintensitetskriterier, og som fastlægges under hensyntagen til de respektive berørte sektors og delsektors mulighed for at overvælte omkostninger i produktpriserne, bør sektoren eller delsektoren anses for at være udsat for en risiko for kulstoflækage. Andre sektorer og delsektorer bør anses for at være udsat for en lille eller ingen risiko for kulstoflækage. Hvis der tages hensyn til mulighederne for sektorer og delsektorer uden for elproduktion for at overvælte omkostninger via produktpriserne, bør dette også mindske ekstraordinære gevinster. Medmindre andet bestemmes under en revision efter artikel 30 i direktiv 2003/87/EF, bør gratistildelingene til sektorer og delsektorer, som anses for at være udsat for en lille eller ingen risiko for kulstoflækage, bortset fra fjernvarme, mindskes med lige store mængder efter 2026, så de bringes ned på nul i 2030.

- (11) Benchmarkværdierne for gratistildeling gældende fra 2013 og herefter bør revideres for at undgå ekstraordinære gevinster og for at afspejle de teknologiske fremskridt i de berørte sektorer i perioden mellem 2007-2008 og hver efterfølgende periode, for hvilken gratistildeling fastsættes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. For at afspejle de teknologiske fremskridt i de berørte sektorer og tilpasse benchmarkværdierne til den relevante tildelingsperiode bør benchmarkværdierne for gratistildeling til anlæg, som er fastsat på grundlag af data fra årene 2007 og 2008, ajourføres i overensstemmelse med den konstaterede forbedring. Af hensyn til forudsigeligheden bør dette ske ved at anvende en faktor, som repræsenterer den bedste vurdering af fremskridt på tværs af sektorer, som derefter bør tage højde for pålidelige, objektive og verificerede data fra anlæg og tage udgangspunkt i de 10 % mest effektive anlægs gennemsnitlige præstation, således at benchmarkværdierne afspejler den faktiske forbedringsrate. Hvis dataene viser en årlig reduktion på mindre end 0,2 % eller mere end 1,6 % i den relevante periode i forhold til 2007-2008-værdien, bør den tilhørende benchmarkværdi justeres med andre rater end de faktiske forbedringsrater for at bevare incitamenterne til at reducere emissionerne og behørigt belønne innovation. For perioden fra 2021 til 2025 bør disse benchmarkværdier blive justeret for hvert år mellem 2008 og midten af perioden fra 2021 til 2025 med enten 0,2 % eller 1,6 %, hvilket giver en forbedring på henholdsvis 3 % eller 24 % i forhold til den værdi, der gælder for perioden

fra 2013 til 2020. For perioden fra 2026 til 2030 bør disse benchmarkværdier blive justeret på samme måde, hvilket giver en forbedring på henholdsvis 4 % eller 32 % i forhold til den værdi, der gælder for perioden fra 2013 til 2020. For at sikre lige konkurrencevilkår for produktionen af aromater, hydrogen og syntesegas på raffinaderier og kemiske anlæg bør benchmarkværdien for aromater, hydrogen og syntesegas fortsat tilpasses til raffinaderibenchmarket.

- (12) Mængden af gratistildelinger til anlæg bør tilpasses bedre til deres faktiske produktionsniveauer. Med henblik herpå bør tildelingerne justeres regelmæssigt på en symmetrisk måde for at tage hensyn til relevante stigninger og fald i produktionen. De data, der anvendes i denne forbindelse, bør være fuldstændige, ensartede og uafhængigt verificerede og bør have det samme høje nøjagtigheds- og kvalitetsniveau som de data, der anvendes til at fastlægge gratistildelingerne. For at forhindre manipulation eller misbrug af systemet til justeringer af tildelinger og for at undgå enhver unødigt administrativ byrde bør den relevante tærskel under hensyntagen til den tidsfrist, der gælder for rapporteringen af produktionsændringer, og behovet for at sikre, at ændringerne i tildelingerne foregår på en effektiv, ikkediskriminerende og ensartet måde, fastsættes til 15 % og vurderes på grundlag af et glidende gennemsnit over to år. Kommissionen bør have mulighed for at overveje yderligere foranstaltninger, der skal indføres, såsom anvendelse af absolutte tærskler i forbindelse med ændringer i tildelinger eller med hensyn til fristen for rapportering af produktionsændringer.
- (13) Det vil være hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne i overensstemmelse med statsstøttere reglerne delvis kompenserer visse anlæg i sektorer eller delsektorer, hvor det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der overvæltes i elpriserne, herunder bl.a. for anlæggenes eget forbrug af el, der er produceret gennem forbrænding af affaldsgasser. Ved at tilstræbe at anvende højst 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til kompensation for indirekte omkostninger vil medlemsstaterne sandsynligvis både fremme opfyldelsen af målsætningerne for EU ETS og bevare det indre markeds og konkurrencevilkårenes integritet. For at øge gennemsigtigheden i forhold til omfanget af en sådan kompensation bør medlemsstaterne regelmæssigt aflægge rapport til offentligheden om de foranstaltninger, de har truffet, og om støttemodtagerne, idet de sikrer, at der tages behørigt hensyn til visse oplysningers fortrolige karakter og dertil knyttede betænkeligheder vedrørende databeskyttelse. Hvis en medlemsstat anvender en betydelig del af sine auktionsindtægter til at kompensere indirekte omkostninger, er der en øget interesse i offentliggørelse af grundene til dette valg. Kommissionen bør ved revisionen af statsstøttere tningslinjer for kompensation for indirekte emissionsomkostninger bl.a. overveje, om det er nyttigt at have øvre grænser for den kompensation, der ydes af medlemsstaterne. Det bør ved revisionen af direktiv 2003/87/EF overvejes, i hvilket omfang disse finansielle foranstaltninger har været effektive til at forhindre betydelige risici for kulstoflækage som følge af indirekte omkostninger, og hvilke muligheder der er for yderligere harmonisering af foranstaltningerne, herunder en harmoniseret mekanisme. Den offentlige sektors klimafinansiering vil fortsat spille en vigtig rolle for mobiliseringen af ressourcer efter 2020.

Derfor bør auktionsindtægter også anvendes til at finansiere klimaforanstaltninger i sårbare tredjelande, navnlig de mindst udviklede lande, herunder tilpasning til virkningerne af klimaændringerne, bl.a. gennem Den Grønne Klimafond under UNFCCC. Den klimafinansiering, der skal mobiliseres, vil også afhænge af de nationalt bestemte bidrags ambitioner og kvalitet, de efterfølgende investeringsplaner og de nationale planlægningsprocesser vedrørende tilpasning. Hvad angår de potentielle sociale virkninger af de påkrævede politikker og investeringer bør medlemsstaterne ligeledes anvende auktionsindtægterne til at bidrage til en retfærdig omstilling til en kulstoffattig økonomi ved at fremme færdigheder og omfordeling af arbejdskraft i social dialog med de samfund og regioner, der er berørt af jobmobiliteten.

- (14) Direktiv 2003/87/EF's vigtigste langsigtede incitament for så vidt angår opsamling og lagring af CO₂ (»CCS«), nye teknologier for vedvarende energi og banebrydende innovation inden for kulstoffattige teknologier og processer, herunder miljøsikket CO₂-opsamling og -anvendelse (»CCU«), er det kulprissignal, som direktivet tilvejebringer, samt det forhold, at der ikke skal afleveres kvoter for CO₂-emissioner, som undgås eller lagres permanent. For at supplere de ressourcer, der allerede anvendes til at fremskynde demonstration af kommercielle CCS-faciliteter og innovative teknologier for vedvarende energi, bør kvoter desuden anvendes til at yde garanteret belønning for udbredelsen af CCS- eller CCU-faciliteter, nye teknologier for vedvarende energi og industriel innovation inden for kulstoffattige teknologier og processer i Unionen for CO₂, der oplagres eller undgås i tilstrækkeligt omfang, forudsat at der foreligger en aftale om vidensdeling.

Ud over de 400 mio. kvoter, der oprindeligt blev stillet til rådighed for perioden fra 2021 og fremefter, bør indtægter fra de 300 mio. kvoter, der er til rådighed for perioden fra 2013 til 2020, som endnu ikke er afsat til innovationsaktiviteter, suppleres med 50 mio. ikketildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven og anvendes rettidigt til innovationsstøtte. Afhængigt af i hvilket omfang den andel af kvoter, der skal auktioneres, reduceres for ikke at være nødt til at anvende en ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor, bør den kvotemængde, der er til rådighed under denne fond, øges med op til 50 mio. kvoter. Størstedelen af denne støtte bør afhænge af verificeret undgåelse af drivhusgasemissioner, mens det bør være muligt for nogen støtte at blive givet, når forud fastsatte milepæle er nået, under hensyntagen til den anvendte teknologi og de særlige omstændigheder i den sektor, hvor den anvendes. Milepælene bør fastsættes med henblik på at stille passende finansielle ressourcer til rådighed for projektet. Den maksimale støtteandel for projektudgifter kan variere alt efter projektkategori. Der bør tages behørigt hensyn til projekter, der vil få en betydelig innovationseffekt i hele Unionen.

- (15) Grækenland havde i 2014 et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, men modtager ikke støtte fra moderniseringsfonden og bør derfor kunne gøre krav på kvoter til samfinansiering af dekarbonisering af elektricitetsforsyningen for øer på dets område. Disse kvoter bør komme fra den maksimale kvotemængde, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, som ikke tildeles gratis senest den 31. december 2020, og bør auktioneres i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for moderniseringsfonden.
- (16) Der bør oprettes en moderniseringsfond med 2 % af den samlede kvotemængde, som auktioneres i overensstemmelse med reglerne og bestemmelserne for auktioner, der gennemføres på den fælles auktionsplatform, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010⁽¹⁾. Afhængigt af i hvilket omfang den andel af kvoter, der skal auktioneres, reduceres for ikke at være nødt til at anvende en ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor, bør den kvotemængde, der er til rådighed under moderniseringsfonden, øges med op til 0,5 % af den samlede kvotemængde. Medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, bør være berettiget til midler fra moderniseringsfonden og indtil 2030 kunne fravige princippet om fuld auktionering til elproduktion ved at gøre brug af muligheden for gratistildeling for på en gennemsigtig måde at fremme realinvesteringer til modernisering af deres energisektor, samtidig med at forvidninger af det indre energimarked undgås. Investeringer under moderniseringsfonden, der tager sigte på at forbedre energieffektiviteten, kan omfatte investeringer i elektrificeringen af transport, navnlig vejtransport. Reglerne for moderniseringsfonden bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme for at sikre den mest effektive gennemførelse under hensyntagen til behovet for let adgang for alle deltagere og mulighederne for at forøge investeringerne i medlemsstaterne. Forvaltningsstrukturen bør stå i rimeligt forhold til formålet om at sikre en korrekt anvendelse af midlerne.

Forvaltningsstrukturen bør omfatte en investeringskomité, og der bør tages behørigt hensyn til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) ekspertise i beslutningsprocessen, medmindre støtten ydes til små projekter via lån fra en national erhvervsfremmende bank eller gennem tilskud under et nationalt program, der deler moderniseringsfondens målsætninger. For at identificere og afsløre potentielle interessekonflikter bør investeringskomitéens sammensætning og medlemmernes *curricula vitae* og interesseerklæringer offentliggøres og med jævne mellemrum ajourføres. For at sikre, at investeringsbehov i lavindkomstmedlemsstater opfyldes i tilstrækkelig grad, bør midlerne til moderniseringsfonden fordeles blandt medlemsstaterne på grundlag af de kombinerede kriterier af en andel på 50 % af verificerede emissioner og en andel på 50 % af BNP. Den finansielle støtte fra moderniseringsfonden kan ydes på forskellige måder. For at forøge ressourcerne og sikre, at de relevante investeringer har en øget effekt, bør gratiskvoter til modernisering af elproduktion i nogle medlemsstater og de ressourcer, der er til rådighed fra moderniseringsfonden til investeringer uden for listen over prioriterede områder, suppleres med ressourcer fra private juridiske enheder, hvilket kan omfatte særskilte ressourcer fra private juridiske enheder, der helt eller delvis ejes af offentlige myndigheder.

- (17) For at strømline finansieringsmekanismerne og minimere den administrative byrde i forbindelse med deres gennemførelse bør de berørte medlemsstater have mulighed for at anvende deres andel af de 10 % omfordelte kvoter og af den midlertidige gratistildeling til modernisering af energisektoren efter moderniseringsfondens bestemmelser. For at sikre forudsigelighed og gennemsigtighed med hensyn til de kvotemængder, der er til rådighed for enten auktionering eller den midlertidige gratistildeling, og med hensyn til de aktiver, som moderniseringsfonden forvalter, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen, hvis de agter at øge deres ressourcer under moderniseringsfonden før 2021.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- (18) Det Europæiske Råd i oktober 2014 bekræftede, at det bør være muligt fortsat at give gratistildeling til energisektoren indtil 2030, og at de nærmere vilkår, herunder med hensyn til gennemsigtighed, for valgfri gratistildeling til modernisering af energisektoren i visse medlemsstater bør forbedres. Investeringer til en værdi af 12,5 mio. EUR eller derover bør udvælges af den relevante medlemsstat via en udbudsprocedure på grundlag af klare og gennemsigtige regler for at sikre, at gratistildeling anvendes til at fremme realinvesteringer, som moderniserer eller diversificerer energisektoren i overensstemmelse med energiunionens målsætninger. Investeringer til en værdi af under 12,5 mio. EUR bør også være berettigede til midler fra gratistildelingen. Den berørte medlemsstat bør udvælge sådanne investeringer på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier. Resultaterne af denne udvælgelsesproces bør være genstand for en offentlig høring. Offentligheden bør holdes behørigt informeret på stadiet for udvælgelsen af investeringsprojekter samt om deres gennemførelse. Investeringerne bør suppleres med ressourcer fra private juridiske enheder, hvilket kan omfatte særskilte ressourcer fra private juridiske enheder, der helt eller delvis ejes af offentlige myndigheder.
- (19) EU ETS-midler bør stemme overens med målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og de langsigtede målsætninger i Parisaftalen samt andre EU-støtteprogrammer, så det sikres, at offentlige midler anvendes effektivt.
- (20) De gældende bestemmelser for små anlæg, der udelukkes fra EU ETS, gør det muligt for udelukkede anlæg at forblive udelukket, og det bør gøres muligt for medlemsstaterne at ajourføre deres liste over udelukkede anlæg og for medlemsstater, som i øjeblikket ikke udnytter denne mulighed, at gøre dette ved begyndelsen af hver tildelingsperiode. Samtidig bør det for at undgå en unødigt administrativ byrde også være muligt for medlemsstaterne fra EU ETS at udelukke anlæg, der udleder mindre end 2 500 ton kulstofdioxidækvivalenter i hvert af de tre år forud for begyndelsen af hver tildelingsperiode, og reserve- eller backupenheder, der er i drift i under 300 timer i hvert år af nævnte treårsperiode. Det bør fortsat være muligt at medtage yderligere aktiviteter og gasser i systemet, uden at de betragtes som nyttilkomne. Denne mulighed for at medtage yderligere aktiviteter og gasser efter 2020 bør ikke berøre den samlede kvotemængde i Unionen under EU ETS og de mængder, der afledes heraf.
- (21) I henhold til direktiv 2003/87/EF skal medlemsstaterne fremlægge en rapport om gennemførelsen heraf på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg udarbejdet af Kommissionen efter proceduren i Rådets direktiv 91/692/EØF ⁽¹⁾. Kommissionen har foreslået, at rapporteringskravene i henhold til direktiv 91/692/EØF ophæves. Det er derfor hensigtsmæssigt at erstatte henvisningen til direktiv 91/692/EØF med en henvisning til proceduren omhandlet i direktiv 2003/87/EF.
- (22) Afgørelse (EU) 2015/1814 opretter en markedsstabilitetsreserve for EU ETS for at gøre auktionsudbuddet mere fleksibelt og systemet mere robust. Afgørelsen indeholder også bestemmelser om, at kvoter, der ikke er tildelt nyttilkomne frem til 2020 og ikke er tildelt som følge af aktivitetsophør og delvist ophør, skal placeres i markedsstabilitetsreserven.
- (23) Et velfungerende og reformeret EU ETS med et instrument til at stabilisere markedet er et nøglemiddel for Unionen til at nå det aftalte mål for 2030 og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen. For at afhjælpe den nuværende ubalance på markedet mellem udbud af og efterspørgsel efter kvoter oprettes der i henhold til afgørelse (EU) 2015/1814 i 2018 en markedsstabilitetsreserve, som tages i brug fra 2019. I betragtning af behovet for at sende et troværdigt investeringssignal om at nedbringe CO₂-emissionerne på en omkostnings-effektiv måde og med henblik på at styrke EU ETS bør afgørelse (EU) 2015/1814 ændres for indtil den 31. december 2023 at øge den procentsats, der anvendes til fastlæggelse af det antal kvoter, der hvert år skal placeres i reserven. Som en langsigtet foranstaltning til forbedring af EU ETS's funktion bør kvoter anbragt i reserven, der overstiger den samlede kvotemængde, som er auktioneret i det foregående år, fra 2023 endvidere ikke længere være gyldige, medmindre andet er blevet besluttet under den første evaluering i overensstemmelse med artikel 3 i afgørelse (EU) 2015/1814. Det bør ved regelmæssige evalueringer af, hvordan reserven fungerer, også overvejes, om disse forhøjede satser bør bevares.
- (24) Direktiv 2003/87/EF bør revideres i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede målsætninger i Parisaftalen. Foranstaltningerne til støtte for visse energiintensive industrier, der kan være udsat for kulstoflækage som omhandlet i artikel 10a og 10b i direktiv 2003/87/EF, bør endvidere revideres i lyset af de klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. I den forbindelse kan det ved revisionen af

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

direktiv 2003/87/EF overvejes, om det er hensigtsmæssigt at erstatte, tilpasse eller supplere eksisterende foranstaltninger for at forhindre kulstoflækage med CO₂-grænsetilpasningsforanstaltninger eller alternative foranstaltninger, forudsat at sådanne foranstaltninger er fuldt ud forenelige med Verdenshandelsorganisationens regler, for at medtage importører af produkter, som produceres af de sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 10a i direktiv 2003/87/EF, i EU ETS. Kommissionen bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med hver globale statusopgørelse, der vedtages i henhold til Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for at stramme EU-politikker og -foranstaltninger, herunder EU ETS, op med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater. Kommissionen bør have mulighed for at fremsætte forslag til Europa-Parlamentet og til Rådet om at ændre direktiv 2003/87/EF, hvor det er relevant. Kommissionen bør også som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽¹⁾ vurdere resultatet af den forberedende dialog i 2018 under UNFCCC (Talanoa-dialogen).

- (25) For at vedtage almen gyldige ikkelovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikkevæsentlige elementer i retsakter, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c i direktiv 2003/87/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. For så vidt angår delegationen i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF bør de medlemsstater, som ikke anvender den fælles platform for auktioner, fortsat have mulighed for at undlade at gøre det. Derudover bør delegationen heller ikke påvirke medlemsstaternes ret til at afgøre, hvordan deres auktionsindtægter skal anvendes.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 10a, stk. 2, tredje til sjette afsnit, artikel 10a, stk. 21, artikel 10d, artikel 14, stk. 1 og 2, artikel 15, artikel 16 og artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF og nævnte direktivs bilag IV og V bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (27) For at reducere beføjelserne til Kommissionen til et minimum bør de eksisterende beføjelser med hensyn til vedtagelse af retsakter vedrørende følgende tilbagekaldes: administrationen af den særlige reserve omhandlet i artikel 3f, stk. 9, i direktiv 2003/87/EF, yderligere specificering af mængder af internationale kreditter til udveksling og tildeling af mængder af internationale kreditter, der kan udveksles, i nævnte direktivs artikel 11a, stk. 8, fastsættelse af yderligere standarder for, hvad der kan udveksles, i nævnte direktivs artikel 11a, stk. 9, samt fastsættelse af yderligere regler om dobbelttælling i nævnte direktivs artikel 11b, stk. 7. Retsakter vedtaget i henhold til disse bestemmelser finder fortsat anvendelse.
- (28) Retsakter, der er vedtaget i henhold til direktiv 2003/87/EF, om emner, for hvilke nærværende direktiv tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, finder fortsat anvendelse, indtil de ophæves eller ændres. For så vidt angår Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽⁴⁾ ophæves sidste kolonne i bilag I, hvis og når Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastsætte de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling. For at øge forudsigeligheden og forenkle de administrative processer bør Kommissionens afgørelse 2014/746/EU ⁽⁵⁾ fortsat finde anvendelse indtil udgangen af 2020.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens afgørelse 2014/746/EU af 27. oktober 2014 om opstilling af en liste over sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for perioden 2015-2019 (EUT L 308 af 29.10.2014, s. 114).

- (29) De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der henvises til i dette direktiv, navnlig for så vidt angår bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation og om EU-registret, bør sigte mod at forenkle reglerne og mindske enhver administrativ byrde i videst muligt omfang uden at undergrave EU ETS' miljømæssige integritet, sikkerhed eller pålidelighed. Kommissionen bør ved udarbejdelsen af disse retsakter navnlig vurdere effektiviteten af de forenklede regler for overvågning, herunder for reserve- og nødenheder til elproduktion, under hensyntagen til antal driftstimer pr. år og for andre små udledere og bør ligeledes vurdere mulighederne for at videreudvikle sådanne regler.
- (30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (31) Dette direktiv har til formål at bidrage til målsætningen om et højt niveau for miljøbeskyttelse i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling på den økonomisk mest effektive måde og samtidig sikre anlæg tilstrækkelig tid til at tilpasse sig samt indføre en mere gunstig behandling af særligt berørte personer på en forholdsmæssig måde og i det maksimale omfang, det er foreneligt med de andre målsætninger i dette direktiv.
- (32) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (33) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I hele direktivet erstattes udtrykket »fællesskabsordning« af »EU ETS«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 2) I hele direktivet, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels nr. 1), i direktivets artikel 26 og i direktivets bilag V, del A, nr. 5), erstattes ordet »ordning« af »system«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 3) I hele direktivet, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels nr. 1) og i direktivets artikel 26, erstattes ordet »Fællesskabet« af »Unionen«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 4) I hele direktivet erstattes ordene »forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2,« med »undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2,«.
- 5) I artikel 3c, stk. 2, første afsnit, og i artikel 10, stk. 1a, erstattes henvisningen til »artikel 13, stk. 1,« med en henvisning til »artikel 13«.
- 6) I artikel 3g, artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 6, stk. 2, litra c), artikel 10a, stk. 2, andet afsnit, artikel 14, stk. 2, 3 og 4, artikel 19, stk. 1 og 4, artikel 24, stk. 3, første afsnit, og artikel 29a, stk. 4, erstattes ordet »forordning« med »retsakter«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 7) Artikel 3, litra h), affattes således:
 - »h) »nytilkommen«: et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I opregnede aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang i den periode, som starter tre måneder før datoen for fremsendelse af listen i henhold til artikel 11, stk. 1, og slutter tre måneder før datoen for fremsendelse af den efterfølgende liste i henhold til nævnte artikel«.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

8) Artikel 3d, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv, hvad angår de nærmere bestemmelser om medlemsstaternes bortauktionering af kvoter til luftfarten efter nærværende artikels stk. 1 og 2 eller efter artikel 3f, stk. 8. Antallet af kvoter, der i hver periode skal bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal stå i rimeligt forhold til medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, er referenceåret 2010, og for hver efterfølgende periode, der er nævnt i artikel 3c, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører. De delegerede retsakter skal sikre, at de principper, der er fastlagt i artikel 10, stk. 4, første afsnit, overholdes.«

9) Artikel 3f, stk. 9, udgår.

10) Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit, udgår.

11) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU (*), træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for udstedelse af en godkendelse som omhandlet i nævnte direktiv. Kravene i nærværende direktivs artikel 5, 6, og 7 kan indarbejdes i de i direktiv 2010/75/EU omhandlede procedurer.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).«

12) Artikel 9, stk. 2 og 3, erstattes af følgende:

»Fra 2021 er den lineære faktor 2,2 %.«

13) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Fra 2019 og fremefter auktioneres medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10a og 10c, og som ikke overføres til markedsstabilitetsreserven oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 (*) (»markedsstabilitetsreserven«) eller annulleres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 4.

Fra 2021 og fremefter, og uden at det berører en mulig reduktion i henhold til artikel 10a, stk. 5a, er den andel af kvoter, der skal auktioneres, 57 %.

2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 bortauktioneres for at oprette en fond, der har til formål at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i visse medlemsstater, jf. artikel 10d (»moderniseringsfonden«).

Den samlede resterende kvotemængde, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) I litra a) erstattes procentsatsen »88 %« med »90 %«

ii) Litra b) affattes således:

»b) 10 % af den samlede kvotemængde, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater med henblik på at skabe solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen, hvorved den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktioneres i medfør af litra a), øges med de procentsatser, der er anført i bilag IIa.«

iii) Litra c) udgår

iv) Tredje afsnit affattes således:

»Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør 10 %.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) affattes således:

»b) til at udvikle vedvarende energikilder for at opfylde Unionens tilsagn om vedvarende energi samt til at udvikle andre teknologier, der bidrager til overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi og for at bidrage til at opfylde Unionens tilsagn om at øge sin energieffektivitet med de niveauer, der er vedtaget i de relevante lovgivningsmæssige retsakter«

ii) Litra h) affattes således:

»h) til foranstaltninger til at forbedre energieffektivitet, fjernvarmesystemer og isolering eller yde finansiel støtte for at adressere sociale aspekter i husstande med lav og middel indkomst«

iii) Følgende litraer tilføjes:

»j) til at finansiere klimatiltag i sårbare tredjelande, herunder tilpasningen til virkningerne af klimaændringerne

k) til at fremme udvikling af færdigheder og omfordeling af arbejdskraft for at bidrage til en retfærdig overgang til en kulstoffattig økonomi, navnlig i de regioner, der er mest berørt af jobmobiliteten, i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.«

d) Stk. 4, første, andet og tredje afsnit, affattes således:

»4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at de gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikkediskriminerende måde. I dette øjemed skal processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Disse delegerede retsakter skal sikre, at auktionerne udformes således, at det sikres, at:

a) driftsledere og navnlig små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af EU ETS, har uhindret, retfærdig og lige adgang

b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionernes forløb

c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og

d) små udledere får adgang til kvoter.«

e) Stk. 5, andet punktum, affattes således:

»Den forelægger hvert år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion og om andre relevante klima- og energipolitikker, herunder om auktionernes forløb, likviditet og de handlede mængder, og med en sammenfatning af oplysningerne fra medlemsstaterne om de finansielle foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 6.«

14) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første og andet afsnit, erstattes af følgende:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende de fuldt harmoniserede bestemmelser for hele Unionen om tildeling af de i nærværende artikels stk. 4, 5, 7 og 19 omhandlede kvoter.«

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling. Disse retsakter skal være i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, og overholde følgende:

- a) For perioden fra 2021 til 2025 fastlægges benchmarkværdierne på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 11 for årene 2016 og 2017. På grundlag af en sammenligning af disse benchmarkværdier med de benchmarkværdier, der findes i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU (*), som vedtaget den 27. april 2011, fastlægger Kommissionen den årlige reduktionssats for hvert benchmark og anvender den på de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020 for hvert år mellem 2008 og 2023 for at fastlægge benchmarkværdierne for perioden fra 2021 til 2025.
- b) Hvis den årlige reduktionssats overstiger 1,6 % eller ligger under 0,2 %, er benchmarkværdierne for perioden fra 2021 til 2025 de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020, reduceret med den relevante af disse to procentsatser for hvert år mellem 2008 og 2023.
- c) For perioden fra 2026 til 2030 fastlægges benchmarkværdierne på samme vis som fastsat i litra a) og b) på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11 for årene 2021 og 2022, og på grundlag af anvendelse af den årlige reduktionssats for hvert år mellem 2008 og 2028.

Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater, hydrogen og syntesegas justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarks for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.

De i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

For at fremme energieffektiv genvinding af affaldsgasser i den i tredje afsnit, litra b), nævnte periode ajourføres benchmarkværdien for varmt metal, som hovedsagelig vedrører spildgasser, med en årlig reduktionssats på 0,2 %.

(*) Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1).«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Der gives gratistildeling til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (*) til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 9, med undtagelse af år, hvor disse tildelinger justeres på en ensartet måde i henhold til nærværende artikels stk. 5.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

d) Stk. 5 affattes således:

»5. For at overholde den auktioneringsandel, der er fastsat i artikel 10, skal for hvert år, i hvilket summen af gratistildelinger ikke når op på den maksimale mængde, der svarer til auktioneringsandelen, de resterende kvoter op til denne mængde anvendes til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratistildelinger, således at auktioneringsandelen overholdes i senere år. Hvis den maksimale mængde ikke desto mindre er nået, justeres gratistildelingerne i overensstemmelse hermed. Enhver sådan justering skal foretages på en ensartet måde.»

e) Følgende stykker indsættes:

»5a. Uanset stk. 5 anvendes en supplerende mængde på op til 3 % af den samlede kvotemængde i det nødvendige omfang til at øge den maksimale mængde, der er til rådighed i henhold til stk. 5.

5b. Hvis mindre end 3 % af den samlede kvotemængde er nødvendig for at øge den maksimale mængde, der er til rådighed i henhold til stk. 5:

- anvendes højst 50 mio. kvoter til at øge den kvotemængde, der er til rådighed til støtte for innovation i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8, og
- anvendes højst 0,5 % af den samlede kvotemængde til at øge den kvotemængde, der er til rådighed til at modernisere energisystemerne i visse medlemsstater i overensstemmelse med artikel 10d.«

f) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med andet og fjerde afsnit til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne, forudsat at sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med statsstøttereglerne og navnlig ikke skaber unødigt konkurrenceforvriddning på det indre marked. Hvis det beløb, der er til rådighed for sådanne finansielle foranstaltninger, overstiger 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter, redegør den pågældende medlemsstat for grundene til at overskride dette beløb.

Endvidere tilstræber medlemsstaterne, at de ikke anvender mere end 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til de i første afsnit omhandlede finansielle foranstaltninger. Medlemsstater, der har sådanne finansielle foranstaltninger, giver senest tre måneder efter udgangen af hvert år og i en let tilgængelig form offentligheden adgang til den samlede kompensation, der ydes pr. begunstiget sektor og delsektor. Hvis en medlemsstat i et hvilket som helst år fra 2018 anvender mere end 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til sådanne formål, offentliggør den en rapport med grundene til at overskride dette beløb. Rapporten skal indeholde relevante oplysninger om elpriserne for store industrikunder, der nyder godt af sådanne finansielle foranstaltninger, uden at dette dog berører krav vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger. Rapporten skal også indeholde oplysninger om, hvorvidt der er taget behørigt hensyn til andre foranstaltninger til bæredygtig nedbringelse af de indirekte kulstofomkostninger på mellemlang til lang sigt.

I rapporten efter artikel 10, stk. 5, medtager Kommissionen bl.a. en vurdering af virkningerne af sådanne finansielle foranstaltninger på det indre marked og fremsætter, hvis det er relevant, henstillinger om eventuelle foranstaltninger, der måtte være nødvendige i henhold til denne vurdering.

Disse foranstaltninger skal være således, at de sikrer, at der er en passende beskyttelse mod risikoen for kulstoflækage baseret på ex ante-benchmarks for indirekte CO₂-emissioner pr. produceret enhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO₂-emissionerne fra det relevante europæiske elproduktionsmix.«

g) I stk. 7 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Kvoter fra den maksimale mængde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, som ikke er tildelt gratis senest i 2020, sættes til side til nyttilkomne, sammen med 200 mio. kvoter, der overføres til markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814. Af de kvoter, der er sat til side, skal op til 200 mio. returneres til markedsstabilitetsreserven ved udgangen af perioden fra 2021 til 2030, hvis ikke de tildeles for nævnte periode.

Fra 2021 lægges kvoter, der ikke er tildelt efter stk. 19 og 20, til den kvotemængde, der er sat til side i henhold til nærværende stykkes første afsnit, første punktum.«

ii) Fjerde og femte afsnit udgår.

h) Stk. 8, første, andet og tredje afsnit, erstattes af følgende:

»325 mio. kvoter fra den mængde, som ellers kunne blive tildelt gratis i henhold til nærværende artikel, og 75 mio. kvoter fra den mængde, som ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, stilles til rådighed til støtte for innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i sektorer opført i bilag I, herunder miljømæssigt sikker CO₂-opsamling og -anvendelse (»CCU«), der yder et væsentligt bidrag til at modvirke klimaændringer, samt produkter, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres i sektorer opført i bilag I, og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af projekter med sigte på miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -lagring (»CCS«) samt af innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring med en afbalanceret geografisk fordeling på Unionens område (»innovationsfonden«). Projekter i alle medlemsstater, herunder mindre projekter, er støtteberettigede.

Derudover skal 50 mio. ikketildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven supplere eventuelle resterende indtægter fra de 300 mio. kvoter for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2010/670/EU (*) og anvendes rettidigt til innovationsstøtte, jf. første afsnit.

Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks. Projekterne skal have potentiale til at kunne anvendes på mange felter eller til i betydelig grad at sænke omkostningerne ved at overgå til en kulstoffattig økonomi i de pågældende sektorer. Projekter, der involverer CCU, skal indebære en nettoreduktion af emissioner og sikre undgåelse eller permanent lagring af CO₂. Teknologier, der modtager støtte, må endnu ikke være kommercielt til rådighed, men de skal repræsentere banebrydende løsninger eller være tilstrækkeligt modne til en demonstration i prækommerciel skala. Der kan ydes støtte til op til 60 % af de relevante projektomkostninger, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af verificeret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at de forud fastlagte milepæle under hensyntagen til den anvendte teknologi nås.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende bestemmelser om innovationsfondens drift, herunder udvælgelsesprocedure og -kriterier.

(*) Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier for og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂ og demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi under ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).«

i) Stk. 9 affattes således:

»9. Grækenland, der i 2014 havde et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, kan forud for anvendelsen af nærværende artikels stk. 7 gøre krav på op til 25 mio. kvoter fra den maksimale mængde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, som ikke er tildelt gratis senest den 31. december 2020, til samfinansiering af op til 60 % af dekarboniseringen af elektricitetsforsyningen for øer på dets område. Artikel 10d, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på sådanne kvoter. Der kan gøres krav på kvoter, hvis et projekt, der tager sigte på dekarboniseringen af elektricitetsforsyningen for Grækenlands øer, på grund af begrænset adgang til de internationale gældsmarkeder ellers ikke kan gennemføres, og hvis Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bekræfter projektets finansielle holdbarhed og socioøkonomiske fordele.«

j) Stk. 10 udgår.

k) I stk. 11 udgår udtrykket »med henblik på at bringe den ned på nul i 2027«.

l) Stk. 12-18 udgår.

m) Stk. 20 affattes således:

»20. Niveauet af gratistildelinger til anlæg, hvis drift er steget eller faldet, efter vurdering på grundlag af et glidende gennemsnit over to år, med mere end 15 % i forhold til det niveau, der oprindeligt blev anvendt til fastsættelse af gratistildelingen for den i artikel 11, stk. 1, omhandlede relevante periode, justeres, i det omfang det er relevant. Sådanne justeringer skal foretages med kvoter fra eller ved at lægge kvoter til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.«

n) Følgende stykke tilføjes:

»21. For at sikre effektiv, ikkediskriminerende og ensartet anvendelse af justeringerne og tærsklen omhandlet i denne artikels stk. 20, for at undgå enhver unødvendig administrativ byrde og for at forhindre manipulation eller misbrug af justeringerne af tildelingen kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter yderligere regler for justeringerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.«

15) Artikel 10b og 10c affattes således:

»Artikel 10b

Overgangsforanstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af kulstoflækage

1. Sektorer og delsektorer, i forhold til hvilke det produkt, der fremkommer ved at gange deres handelsintensitet med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede markedsstørrelse for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande), med deres emissionsintensitet, målt i kg CO₂ og divideret med deres bruttoværditilvækst (i EUR), overstiger 0,2, anses for at være udsat for risiko for kulstoflækage. Sådanne sektorer og delsektorer skal tildeles gratiskvoter for perioden indtil 2030 på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til artikel 10a.

2. Sektorer og delsektorer, i forhold til hvilke det produkt, der fremkommer ved at multiplicere deres handelsintensitet med tredjelande med deres emissionsintensitet, overstiger 0,15, kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe ved brug af data for årene fra 2014 til 2016 på grundlag af en kvalitativ vurdering og af følgende kriterier:

- a) i hvilket omfang de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor kan reducere emissionsniveauerne eller elforbruget
- b) nuværende og fremtidige markedskenetegne, herunder, hvor det er relevant, en fælles referencepris
- c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning under hensyntagen til ændringer i produktionsomkostningerne i forbindelse med emissionsreduktioner.

3. Sektorer og delsektorer, som ikke overstiger den i stk. 1 omhandlede tærskel, men hvis emissionsintensitet målt i kg CO₂ og divideret med deres bruttoværditilvækst (i EUR) overstiger 1,5, vurderes også på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode). Kommissionen offentliggør resultaterne af denne vurdering.

Senest tre måneder efter offentliggørelsen omhandlet i første afsnit kan de i nævnte afsnit omhandlede sektorer og delsektorer ansøge Kommissionen om enten en kvalitativ vurdering af deres risiko for kulstoflækage på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode) eller en vurdering på grundlag af den varenomenklatur, der anvendes til statistikker over industriproduktion i Unionen på et 8-cifret niveau (Prodcom). Med henblik herpå forelægger sektorer eller delsektorer behørigt underbyggede, fuldstændige og uafhængigt verificerede data for at gøre det muligt for Kommissionen at foretage vurderingen sammen med ansøgningen.

En sektor eller delsektor, der vælger at blive vurderet på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode), kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c). En sektor eller delsektor, der vælger at blive vurderet på et 8-cifret niveau (Prodcom), omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe, forudsat at den i stk. 1 omhandlede tærskel på 0,2 på dette niveau overskrides.

Sektorer og delsektorer, for hvilke gratistildelingen beregnes på grundlag af de i artikel 10a, stk. 2, fjerde afsnit, omhandlede benchmarkværdier, kan også anmode om at blive vurderet i henhold til nærværende stykkes tredje afsnit.

Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat senest den 30. juni 2018 anmode om, at en sektor eller delsektor, der er opført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2014/746/EU (*), med hensyn til klassifikationer på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom) anses for at være omfattet af den i stk. 1 omhandlede gruppe. Enhver sådan anmodning tages kun i betragtning, hvis den anmodende medlemsstat godtgør, at anvendelsen af denne undtagelse er berettiget på grundlag af behørigt underbyggede, fuldstændige, verificerede og reviderede data for de fem seneste år fra den berørte sektor eller delsektor, og hvis den medtager alle relevante oplysninger i sin anmodning. På grundlag af disse data medtages den berørte sektor eller delsektor med hensyn til de pågældende klassifikationer, hvis det i en heterogen NACE-4-kode påvises, at den har en betydeligt større handels- og emissionsintensitet på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom), som overstiger tærsklen fastsat i stk. 1.

4. Andre sektorer og delsektorer anses for at være i stand til at overvælte en større del af kvoteomkostningerne i produktpriserne og skal tildeles gratiskvoter svarende til 30 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til artikel 10a. Medmindre andet er besluttet under revisionen i henhold til artikel 30 mindskes gratistildelingene til andre sektorer og delsektorer, undtagen fjernvarme, med lige store mængder efter 2026, så de bringes ned på nul i 2030.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til senest den 31. december 2019 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende fastlæggelsen af, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en risiko for kulstoflækage som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, for aktiviteter på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode) for så vidt angår nærværende artikels stk. 1 baseret på data for de tre seneste kalenderår, som der foreligger data for.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

1. Uanset artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i markedspriser (i EUR) på under 60 % af EU-gennemsnittet, midlertidigt give elproduktionsanlæg gratistildeling med sigte på modernisering, diversificering og bæredygtig omlægning af energisektoren. De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi, målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og opnåelsen af de langsigtede målsætninger i Parisaftalen. Undtagelsen efter nærværende stykke ophører den 31. december 2030.

2. Den pågældende medlemsstat skal arrangere en udbudsprocedure, der skal finde sted i en eller flere runder mellem 2021 og 2030, for projekter, som indebærer en samlet investering på over 12,5 mio. EUR, med henblik på at udvælge de investeringer, der skal finansieres med gratistildeling. Dette udbud skal:

- a) overholde principperne om gennemsigtighed, ikkediskrimination, ligebehandling og forsvarlig økonomisk forvaltning
- b) sikre, at kun projekter, der bidrager til en diversificering af deres energimiks og forsyningskilder, den nødvendige omstrukturering, forbedring af miljøet og modernisering af infrastrukturen, rene teknologier, såsom vedvarende energiteknologier, eller modernisering af energiproduktionssektoren, såsom effektiv og bæredygtig fjernvarme, og af transmissions- og distributionssektoren, er berettigede til at byde
- c) fastsætte klare, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for rangordningen af projekter for at sikre, at der kun bliver udvalgt projekter, som:
 - i) på grundlag af en cost-benefit-analyse sikrer en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og medfører forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner under hensyntagen til projektets størrelse
 - ii) er af supplerende art, klart modsvarer af udskiftnings- og moderniseringsbehov og ikke giver en markedsstyret stigning i energiefterspørgslen
 - iii) giver mest værdi for pengene, og
 - iv) ikke bidrager til eller forbedrer den økonomiske levedygtighed af stærkt emissionsintensiv elproduktion eller øger afhængigheden af emissionsintensive fossile brændstoffer.

Uanset artikel 10, stk. 1, og uden at det berører nærværende artikels stk. 1, sidste punktum, kan de øremærkede kvoter, hvis en investering udvalgt gennem udbudsproceduren annulleres, eller de tilsigtede resultater ikke nås, anvendes gennem en enkelt ekstra udbudsrunde tidligst ét år senere til finansiering af andre investeringer.

En medlemsstat, der agter at gøre brug af valgfri midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren, skal senest den 30. juni 2019 offentliggøre en detaljeret national ramme med udbudsproceduren, herunder det i første afsnit omhandlede planlagte antal udbudsrunder, og udvælgelseskriterierne, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger.

Når investeringer til en værdi af under 12,5 mio. EUR skal støttes med gratistildeling og ikke udvælges gennem den i dette stykke omhandlede udbudsprocedure, udvælger medlemsstaterne projekterne på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Resultatet af udvælgelsen offentliggøres, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger. På dette grundlag og senest den 30. juni 2019 udarbejder den pågældende medlemsstat en liste over investeringer og offentliggør og forelægger den for Kommissionen. Hvis mere end én investering foretages inden for samme anlæg, vurderes de under ét for at fastslå, hvorvidt tærskelværdien på 12,5 mio. EUR er overskredet, medmindre disse investeringer hver for sig er teknisk eller finansielt levedygtige.

3. Værdien af de påtænkte investeringer skal mindst svare til markedsværdien af gratistildelingen under hensyntagen til behovet for at begrænse direkte hermed forbundne prisstigninger. Markedsværdien er den gennemsnitlige pris for kvoter på den fælles auktionsplatform i det foregående kalenderår. Op til 70 % af de relevante omkostninger ved en investering kan støttes med gratistildeling, forudsat at de resterende omkostninger finansieres af private juridiske enheder.

4. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret. Den samlede gratistildeling må ikke udgøre mere end 40 % af de kvoter, som den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), modtager i perioden fra 2021 til 2030, fordelt på lige store årlige mængder i denne periode.

5. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 10d, stk. 4, anvender kvoter, der er fordelt med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen, jf. artikel 10, stk. 2, litra b), kan denne medlemsstat uanset nærværende artikels stk. 4 anvende en samlet mængde på op til 60 % af de kvoter, den i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), har modtaget i perioden fra 2021 til 2030, til midlertidige gratistildelinger ved at anvende en tilsvarende kvotemængde, der er fordelt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b).

Kvoter, der ikke er tildelt i henhold til denne artikel senest i 2020, kan tildeles i perioden fra 2021 til 2030 til investeringer, der er udvalgt gennem den i stk. 2 omhandlede udbudsprocedure, medmindre den pågældende medlemsstat senest den 30. september 2019 underretter Kommissionen om sin hensigt om ikke at tildele en del af eller alle disse kvoter i perioden fra 2021 til 2030 og om den kvotemængde, der i stedet skal auktioneres i 2020. Hvis de pågældende kvoter tildeles i perioden fra 2021 til 2030, skal en tilsvarende kvotemængde tages i betragtning ved anvendelsen af det loft på 60 %, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

6. Tildelinger til driftsledere foretages, når det påvises, at en investering, der er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for udbudsprocedurer, er gennemført. Hvis en investering fører til yderligere elproduktionskapacitet, skal den pågældende driftsleder desuden påvise, at en tilsvarende mængde elproduktionskapacitet med højere emissionsintensitet er blevet deaktiveret af vedkommende eller en anden tilknyttet driftsleder ved idriftsættelsen af den ekstra kapacitet.

7. Medlemsstaterne skal kræve, at elproducenter og netdriftsledere, der modtager kvoter, senest den 28. februar hvert år aflægger rapport om gennemførelsen af deres udvalgte investeringer, herunder saldoen af gratistildelinger og afholdte investeringsudgifter og typen af støttede investeringer. Medlemsstaterne aflægger rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen offentliggør rapporterne.

(*) Kommissionens afgørelse 2014/746/EU af 27. oktober 2014 om opstilling af en liste over sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for perioden 2015-2019 (EUT L 308 af 29.10.2014, s. 114).«

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10d

Moderniseringsfonden

1. Der etableres en fond for perioden fra 2021 til 2030 (»moderniseringsfonden«), som skal støtte investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater, herunder finansieringen af mindre investeringsprojekter, til at modernisere energisystemer og forbedre energieffektiviteten i medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013. Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10.

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med dette direktivs mål samt målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og de langsigtede målsætninger i Parisaftalen. Der ydes ingen støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender faste fossile brændstoffer, bortset fra effektiv og bæredygtig fjernvarme i medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 30 % af EU-gennemsnittet i 2013, forudsat at en kvotemængde af mindst en tilsvarende værdi anvendes til investeringer i henhold til artikel 10c, der ikke omfatter faste fossile brændstoffer.

2. Mindst 70 % af de finansielle ressourcer fra moderniseringsfonden skal anvendes til at støtte investeringer i produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, forbedring af energieffektiviteten, bortset fra energieffektivitet, som vedrører energiproduktion ved hjælp af faste fossile brændstoffer, energilagring og modernisering af energinet, herunder fjernvarmenet, eltransmissionsnet og øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne, samt til at støtte en retfærdig overgang i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med arbejdsmarkedets parter. Investeringer i energieffektivitet inden for transport, bygninger, landbrug og affald er også støtteberettigede.

3. Moderniseringsfonden drives under de støttemodtagende medlemsstaters ansvar. EIB sikrer, at kvoterne auktioneres i overensstemmelse med de principper og nærmere regler, der er fastsat i artikel 10, stk. 4, og er ansvarlig for forvaltningen af indtægter. EIB videregiver indtægterne til medlemsstaterne efter en udbetalingsafgørelse fra Kommissionen, hvis denne udbetaling til investeringer er i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 eller, hvis investeringerne ikke falder ind under de områder, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, er i overensstemmelse med investeringskomitéens anbefalinger. Kommissionen træffer sin afgørelse rettidigt. Indtægterne fordeles blandt medlemsstaterne og i henhold til de andele, der er fastsat i bilag IIb, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6-12.

4. Enhver berørt medlemsstat kan anvende den samlede gratistildeling, der tildeles i henhold til artikel 10c, stk. 4, eller en del af denne tildeling og den mængde kvoter, som fordeles med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), eller en del af denne mængde i overensstemmelse med artikel 10d til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden og dermed øge de ressourcer, der er fordelt til den pågældende medlemsstat. Senest den 30. september 2019 underretter den berørte medlemsstat Kommissionen om de pågældende kvotemængder, der skal anvendes i henhold til artikel 10, stk. 2, litra b), artikel 10c og artikel 10d.

5. Der oprettes en investeringskomité for moderniseringsfonden. Investeringskomitéen sammensættes af en repræsentant fra hver af de støttemodtagende medlemsstater, Kommissionen og EIB og tre repræsentanter, der vælges af de øvrige medlemsstater for en periode på fem år. Den ledes af repræsentanten fra Kommissionen. En repræsentant for hver af de medlemsstater, der ikke er medlem af investeringskomitéen, kan deltage i komitéens møder som observatør.

Investeringskomitéen skal fungere på en gennemsigtig måde. Investeringskomitéens sammensætning og medlemmernes curricula vitae og interesseerklæringer offentliggøres og om nødvendigt ajourføres.

6. Inden en støttemodtagende medlemsstat beslutter at finansiere en investering fra sin andel i moderniseringsfonden, forelægger den investeringsprojektet for investeringskomitéen og EIB. Hvis EIB bekræfter, at en investering falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, kan medlemsstaten finansiere investeringsprojektet fra sin andel.

Hvis en investering i modernisering af energisystemer, der foreslås finansieret via moderniseringsfonden, ikke falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, vurderer investeringskomitéen denne investering tekniske og finansielle holdbarhed, herunder de emissionsreduktioner, den medfører, og udsteder en henstilling om finansiering af investeringen fra moderniseringsfonden. Investeringskomitéen sikrer, at enhver investering vedrørende fjernvarme medfører en væsentlig forbedring af energieffektiviteten og emissionsreduktioner. Denne henstilling kan indeholde forslag om passende finansieringsinstrumenter. Op til 70 % af de relevante omkostninger ved en investering, der ikke falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, kan støttes med ressourcer fra moderniseringsfonden, forudsat at de resterende omkostninger finansieres af private juridiske enheder.

7. Investeringskomitéen tilstræber at vedtage sine henstillinger ved konsensus. Hvis investeringskomitéen ikke er i stand til at træffe afgørelse ved konsensus inden for en frist fastsat af formanden, træffer den afgørelsen med simpelt flertal.

Hvis repræsentanten for EIB ikke støtter op om finansieringen af en investering, vedtages en henstilling kun, hvis et flertal på to tredjedele af alle medlemmerne stemmer for. Repræsentanten for den medlemsstat, hvor investeringen skal finde sted, og repræsentanten for EIB har ikke ret til at afgive stemme i disse tilfælde. Dette afsnit finder ikke anvendelse på små projekter, der finansieres via lån ydet af en national støttebank eller via tilskud, der bidrager til gennemførelsen af et nationalt program til gavn af specifikke målsætninger, som er i overensstemmelse med målsætningerne for moderniseringsfonden, forudsat at højst 10 % af medlemsstaternes andel, jf. bilag IIb, anvendes under programmet.

8. Enhver retsakt eller henstilling fra EIB eller investeringskomitéen i henhold til stk. 6 og 7 skal indgives rettidigt og begrundes. Sådanne retsakter og henstillinger offentliggøres.

9. De støttemodtagende medlemsstater er ansvarlige for at følge op på gennemførelsen af de udvalgte projekter.
10. De støttemodtagende medlemsstater aflægger årligt rapport til Kommissionen om de investeringer, der finansieres af moderniseringsfonden. Rapporten offentliggøres og skal omfatte:
- a) oplysninger om de finansierede investeringer for hver støttemodtagende medlemsstat
 - b) en vurdering af den merværdi, der gennem investeringen skabes i form af energieffektivitet eller modernisering af energisystemet.
11. Investeringskomitéen aflægger årligt rapport til Kommissionen om erfaringerne med evaluering af investeringer. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen under hensyntagen til investeringskomitéens konklusioner de områder for projekter, der er omhandlet i stk. 2, og det grundlag, hvorpå investeringskomiteen baserer sine henstillinger.
12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere bestemmelser om driften af moderniseringsfonden. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.»
- 17) I artikel 11, stk. 1, indsættes følgende afsnit:
- »En liste over anlæg, der er omfattet af dette direktiv, for de fem år, der begynder den 1. januar 2021, skal være indsendt senest den 30. september 2019, og lister for hver efterfølgende femårsperiode forelægges hvert femte år derefter. Hver liste skal indeholde oplysninger om produktionsaktiviteter, overførsler af varme og gasser, elproduktion og emissioner på delanlægsniveau i løbet af de fem år forud for indgivelsen af listen. Gratistildelinger gives kun til anlæg, for hvilke sådanne oplysninger foreligger.«
- 18) Artikel 11a, stk. 8 og 9, udgår.
- 19) Artikel 11b, stk. 7, udgår.
- 20) I artikel 12, stk. 4, tilføjes følgende punktummer:
- »I tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område på grund af yderligere nationale foranstaltninger kan medlemsstaterne annullere kvoter fra den i artikel 10, stk. 2, omhandlede samlede kvotemængde, som de skal auktionere, op til et beløb, der svarer til de gennemsnitlige verificerede emissioner for det pågældende anlæg over en periode på fem år forud for nedlukningen. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne påtænkte annulleringer i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4.«
- 21) Artikel 13 affattes således:
- »Artikel 13
- Kvoternes gyldighed**
- Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013 og fremefter, gælder på ubestemt tid. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2021 og fremefter skal indeholde en angivelse, der viser, i hvilken tiårsperiode fra den 1. januar 2021 de blev udstedt, og være gyldige for emissioner fra det første år af denne periode og fremefter.«
- 22) Artikel 14, stk. 1, affattes således:
- »1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om de nærmere regler for overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, for overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e og 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er fastsat i bilag IV, og de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter specificerer også det globale opvarmningspotentiale for hver drivhusgas i kravene til overvågning og rapportering af emissioner for den pågældende gas.
- Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.«
- 23) Artikel 15, stk. 3, 4 og 5, erstattes af følgende:
- »Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Kommissionen kan også vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på verifikation af rapporter forelagt af luftfartøjsoperatører efter artikel 14, stk. 3, og af ansøgninger forelagt efter artikel 3e og artikel 3f, herunder den verifikationsprocedure, som verifikatorerne skal benytte. Den angiver de nærmere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne, alt efter hvad der er relevant.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.«

24) Artikel 16, stk. 12, affattes således:

»12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.«

25) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastlægge alle nødvendige krav med hensyn til EU-registret for den handelsperiode, der starter den 1. januar 2013, og de efterfølgende perioder i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udstedelse, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, alt efter hvad der er relevant, og for at sikre offentlig adgang og fortrolighed, alt efter hvad der er relevant. Disse delegerede retsakter skal ligeledes indeholde bestemmelser til at gennemføre regler om gensidig anerkendelse af kvoter i aftaler om sammenkobling af emissionshandelssystemer.«

26) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1, fjerde punktum, erstattes af følgende:

»Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.«

b) følgende stykke tilføjes:

»4. Hvert tredje år lægges der i den rapport, der er omhandlet i stk. 1, ligeledes særlig vægt på foranstaltninger med tilsvarende virkning, der vedtages for små anlæg, der er udelukket fra EU ETS. Der skal også tages hensyn til spørgsmålet om foranstaltninger med tilsvarende virkning for små anlæg ved den udveksling af oplysninger, der er omhandlet i stk. 3.«

27) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for, hvor det er relevant, at ændre bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, i lyset af de i artikel 21 omhandlede rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.«

28) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

29) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. april 2018.
3. Den i artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

30) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, EU ETS' miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelsen af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, som Kommissionen er tillagt beføjelse til at vedtage i overensstemmelse med artikel 23.«

b) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv med henblik herpå.«

31) I artikel 24a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan Kommissionen vedtage foranstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af EU ETS.

Sådanne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget i medfør af den tidligere artikel 11b, stk. 7, som i kraft inden den 8. april 2018. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastlægge den procedure, der skal følges.«

b) Stk. 2 udgår.

32) Artikel 25, stk. 2, udgår.

33) Artikel 25a, stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til Unionen, overvejer Kommissionen, efter at have hørt det pågældende tredjeland og medlemsstaterne i det udvalg, der er omhandlet i artikel 22a, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem EU ETS og det pågældende lands foranstaltninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre bilag I med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, undtagen hvad angår anvendelsesområde, som kræves ved en aftale indgået i henhold til artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

34) Artikel 27, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Disse anlæg forbliver i EU ETS for den resterende del af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode, i hvilken de blev genindsat.«

35) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 27a

Valgfri udelukkelse af anlæg, der udleder mindre end 2 500 ton

1. Medlemsstaterne kan udelukke anlæg fra EU ETS, som har rapporteret emissioner til den berørte medlemsstats kompetente myndighed på mindre end 2 500 ton kuldioxidækvivalenter, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der ligger forud for meddelelsen i henhold til litra a), forudsat at den pågældende medlemsstat:

- a) underretter Kommissionen om alle sådanne anlæg, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, eller senest når denne liste fremsendes til Kommissionen.
- b) bekræfter, at der er iværksat forenklede overvågningsordninger for at bedømme, om et anlæg i et givet kalenderår udleder 2 500 ton kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse.
- c) bekræfter, at et anlæg, såfremt det udleder 2 500 ton kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i et givet kalenderår, genindsættes i EU ETS, og
- d) gør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger tilgængelige for offentligheden.

2. Når et anlæg genindsættes i EU ETS i henhold til denne artikels stk. 1, litra c), tildeles eventuelle kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget genindsættes. Kvoter, der tildeles et sådant anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktioner i henhold til artikel 10, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan fra EU ETS desuden udelukke reserve - eller backupenheder, som ikke har været i drift i mere end 300 timer om året i hvert af de tre år, der ligger forud for underretningen i henhold til stk. 1, litra a), på de samme betingelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.«

36) Artikel 28c affattes således:

»Artikel 28c

Bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation med henblik på den globale markedsbaserede foranstaltning

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende den fornødne overvågning, rapportering og verifikation af emissioner med henblik på gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning på alle ruter, der er omfattet heraf. Disse delegerede retsakter skal bygge på de relevante instrumenter vedtaget i ICAO, undgå enhver form for konkurrenceforvridning, være i overensstemmelse med de principper, der er omhandlet i de i artikel 14, stk. 1, nævnte retsakter, og sikre, at de indsendte emissionsrapporter verificeres efter verifikationsprincipperne og -kriterierne fastlagt i artikel 15.«

37) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Revision i lyset af gennemførelsen af Parisaftalen samt udviklingen af kulstofmarkeder i andre større økonomier

1. Dette direktiv skal tages op til revision i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede målsætninger i Parisaftalen.
2. Foranstaltningerne til støtte for visse energiintensive industrier, der kan være udsat for risiko for kulstoflækage som omhandlet i artikel 10a og 10b, skal endvidere tages op til revision i lyset af de klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. I denne forbindelse skal Kommissionen også overveje, om foranstaltninger til kompensation af indirekte omkostninger bør harmoniseres yderligere.
3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med hver globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater, herunder i forhold til den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. Kommissionen kan, hvor det er relevant, fremsætte forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om at ændre direktivet.
4. Inden den 1. januar 2020 forelægger Kommissionen en ajourført analyse af de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, som, hvis det er relevant, ledsages af et forslag om, hvorledes disse virkninger bedst kan imødegås.«

38) I bilag IIa til direktiv 2003/87/EF udgår oplysningerne vedrørende Belgien, Italien, Luxembourg og Sverige.

39) Bilag IIb til direktiv 2003/87/EF erstattes af teksten i bilag I til nærværende direktiv.

40) Bilag IV til direktiv 2003/87/EF ændres i overensstemmelse med bilag II til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændring af afgørelse (EU) 2015/1814

Artikel 1 i afgørelse (EU) 2015/1814 affattes således:

1) I stk. 5, første afsnit, tilføjes følgende punktum:

»Uanset første og andet punktum fordobles de procentsatser og de 100 mio. kvoter, der er omhandlet i nævnte punktummer, indtil den 31. december 2023.«

2) Følgende stykke indsættes:

»5a. Kvoter anbragt i reserven, der overstiger den samlede kvotemængde, som er auktioneret i det foregående år, er fra 2023 ikke længere gyldige, medmindre andet er blevet besluttet under den første evaluering, der udføres i overensstemmelse med artikel 3.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 9. oktober 2019. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Uanset første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at overholde offentliggørelses- og indberetningsforpligtelserne i dette direktivs artikel 1, nr. 14), litra f), om artikel 10a, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF senest den 31. december 2018.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 4***Overgangsbestemmelse**

Når de opfylder deres forpligtelse som fastsat i nærværende direktivs artikel 3, stk. 1, første afsnit, skal medlemsstaterne sikre, at deres nationale lovgivning til gennemførelse af artikel 10, artikel 10a, stk. 4-7, artikel 10a, stk. 8, første og andet afsnit, artikel 10a, stk. 12-18, artikel 10c og artikel 11a, stk. 8 og 9, i direktiv 2003/87/EF og bilag IIa og IIb til nævnte direktiv som i kraft den 19. marts 2018 fortsat finder anvendelse indtil den 31. december 2020. Listen i bilaget til afgørelse 2014/746/EU finder fortsat anvendelse indtil den 31. december 2020.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG I

Bilag IIb til direktiv 2003/87/EF affattes således:

»BILAG IIb

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN INDTIL DEN 31. DECEMBER 2030

Andel af moderniseringsfonden

Bulgarien	5,84 %
Den Tjekkiske Republik	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatien	3,14 %
Letland	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungarn	7,12 %
Polen	43,41 %
Rumænien	11,98 %
Slovakiet	6,13 %«

BILAG II

I bilag IV, del A, til direktiv 2003/87/EF affattes afsnittet under den fjerde overskrift »Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser« således:

»Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter og vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 1.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/411**af 14. marts 2018****om ændring af direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår anvendelsesdatoen for medlemsstaternes gennemførelsesforanstaltninger****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 ⁽²⁾ harmoniseres de nationale bestemmelser om distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter og forsikringsbaserede investeringsprodukter fra forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, samt deres medarbejdere, og fra accessoriske forsikringsformidlere i Unionen.
- (2) I henhold til artikel 42, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97 skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nævnte direktiv senest den 23. februar 2018.
- (3) Den 21. september 2017 vedtog Kommissionen delegerede forordninger (EU) 2017/2358 ⁽³⁾ og (EU) 2017/2359 ⁽⁴⁾ om supplerende regler til direktiv (EU) 2016/97.
- (4) Europa-Parlamentet opfordrede i sine beslutninger om ikke at gøre indsigelse over for delegerede forordninger (EU) 2017/2358 og (EU) 2017/2359 Kommissionen til at vedtage et lovgivningsmæssigt forslag og i stedet for den 23. februar 2018 at fastsætte den 1. oktober 2018 som anvendelsesdato for de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv (EU) 2016/97. Europa-Parlamentet begrundede sin anmodning ved at fremhæve behovet for at give forsikringsselskaber og forsikringsdistributører mere tid til at forberede sig på en korrekt og effektiv gennemførelse af direktiv (EU) 2016/97 og at gennemføre de tekniske og organisatoriske ændringer, der er nødvendige for at efterkomme delegerede forordninger (EU) 2017/2358 og (EU) 2017/2359.
- (5) Direktiv (EU) 2016/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) På grund af den meget korte tid, der er tilbage, før de nationale love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv (EU) 2016/97, skal sættes i kraft, og for at garantere retssikkerheden og undgå potentielle markedsforstyrrelser, bør nærværende direktiv træde i kraft hurtigst muligt, og det bør finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 23. februar 2018.
- (7) Derfor er det også i nærværende tilfælde berettiget at gøre brug af undtagelsen for hastetilfælde i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 1.3.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.3.2018.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2358 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår krav til produkttilsyn og styring for forsikringsselskaber og forsikringsdistributører (EUT L 341 af 20.12.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2359 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår oplysningskrav og regler om god forretningsskik i forbindelse med distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter (EUT L 341 af 20.12.2017, s. 8).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv (EU) 2016/97 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 42, stk. 1, erstattes første afsnit af følgende afsnit:

»1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. juli 2018 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser senest fra den 1. oktober 2018.«

2) Artikel 44, stk. 1, affattes således:

»Direktiv 2002/92/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i nærværende direktivs bilag II, del A, ophæves med virkning fra den 1. oktober 2018, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i nærværende direktivs bilag II, afsnit B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.«

Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 23. februar 2018.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

AFGØRELSE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/412

af 14. marts 2018

om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209 og 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det internationale samfund er konfronteret med en hidtil uset migrations- og flygtningekrise, som kræver solidaritet og en effektiv mobilisering af finansielle midler, og som skaber et behov for at imødegå og overkomme de eksisterende udfordringer på en samordnet måde. Det er nødvendigt, at alle aktører arbejder sammen om at gennemføre konsekvente politiske tiltag på mellemlang og lang sigt og gør effektivt brug af de eksisterende programmer med henblik på at udvikle og støtte initiativer, som bidrager til De Forenede Nationers (FN's) mål for bæredygtig udvikling, og på at tackle de politiske, sociale, økonomiske og miljømæssige faktorer, der udgør de underliggende årsager til migration, som blandt andet omfatter, men ikke er begrænset til, fattigdom, ulighed, befolkningstilvækst, mangel på beskæftigelse, begrænset adgang til uddannelse og økonomiske muligheder, ustabilitet, konflikter, klimaændringer og de langsigtede konsekvenser af tvangsfordrivelse.
- (2) Tilvejebringelse af midler til at tackle de underliggende årsager til migration er afgørende, men Unionen er samtidig stadig fuldt engageret i politikker på andre områder med høj strategisk prioritet som beskrevet i den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- (3) Der er udviklet en ny resultatorienteret partnerskabsramme med tredjelande, der tager hensyn til alle Unionens politikker og instrumenter. Planen for Unionens eksterne investeringer er blevet gennemført som led i denne nye partnerskabsramme med henblik på at støtte investeringer i regioner uden for Unionen og samtidig bidrage til opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling og tackle de underliggende årsager til migration. Planen bør også bidrage til at opfylde målene under FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og Parisaftalen, som blev vedtaget inden for rammerne af FN's rammekonvention om klimaændringer («Parisaftalen»), samt målene for andre finansieringsinstrumenter til optræden udadtil.
- (4) Den 28. juni 2016 tilsluttede Det Europæiske Råd sig Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) forslag om at bidrage til planen for eksterne investeringer gennem EIB's resiliensinitiativ, der er beregnet på at fremme investeringer i de sydlige nabolande og på Vestbalkan.
- (5) Et af de centrale elementer af EIB's resiliensinitiativ er en både kvantitativ og kvalitativ udvidelse af EIB's eksterne lånemandat. Det bør give EIB mulighed for hurtigt at bidrage til målsætningerne for planen for eksterne investeringer, navnlig ved at yde supplerende finansiering til modtagere i den private sektor med henblik på at tiltrække private investeringer og fremme langsigtede investeringer.
- (6) Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udviklings strategiske udvalg, hvor EIB er repræsenteret, vil give retningslinjer om komplementariteten mellem EIB's resiliensinitiativ og planen for eksterne investeringers komponenter i overensstemmelse med sin forretningsorden og med forbehold af EIB's interne forvaltningsregler.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 8.2.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.2.2018.

- (7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU ⁽¹⁾ fik EIB tildelt en budgetgaranti for finansieringstransaktioner, der foretages uden for Unionen («EU-garantien»).
- (8) Kommissionen har i overensstemmelse med afgørelse nr. 466/2014/EU i samarbejde med EIB udarbejdet en midtvejsrapport, der indeholder en evaluering af anvendelsen af nævnte afgørelse, som bygger på en uafhængig ekstern evaluering.
- (9) Den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge, migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund som en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration bør tilføjes som en ny målsætning, der støttes af EU-garantien («den nye målsætning»).
- (10) Transaktioner, der støttes i henhold til den nye målsætning, bør holdes adskilt fra Unionens bestræbelser inden for grænsekontrol.
- (11) For at det eksterne lånemandat kan anvendes til at imødegå potentielle kommende udfordringer og bidrage til Unionens prioriteter samt opfylde den nye målsætning bør det maksimale loft for EIB's finansieringstransaktioner, der dækkes af EU-garantien, øges til 32 300 000 000 EUR.
- (12) I henhold til det generelle mandat bør 1 400 000 000 EUR øremærkes til projekter i den offentlige sektor rettet mod at opfylde den nye målsætning.
- (13) I henhold til et nyt lånemandat for den private sektor bør et maksimalt beløb på 2 300 000 000 EUR øremærkes til projekter rettet mod at opfylde den nye målsætning, inden for rammerne af det øgede maksimale loft, og det bør være omfattet af Unionens totalgaranti.
- (14) Et vellykket resultat for en af EIB's vigtigste målsætninger under det eksterne lånemandat, nemlig støtte til udvikling af den lokale private sektor, navnlig støtte til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er), afhænger af faktorer såsom SMV'ers adgang til finansiering, kredit og teknisk bistand, fremme af iværksætteri og en indsats for at fremme overgangen fra den flygtige uformelle økonomi til den formelle sektor. I den forbindelse bør EIB's finansieringstransaktioner søge at støtte små investeringsprojekter, der gennemføres af SMV'er, samt investeringsprojekter i fjerntliggende landområder og med hensyn til behandling af drikkevand, spildevandsbortskaffelse og vedvarende energi.
- (15) Der bør sikres komplementaritet og koordinering mellem Unionens initiativer til at tackle de underliggende årsager til migration, bl.a. gennem Unionens støtte til en holdbar reintegration af tilbagevendte migranter i oprindelseslandene.
- (16) I forlængelse af Parisaftalen bør EIB tilstræbe at opretholde et højt niveau af klimarelaterede transaktioner, som bør tegne sig for mindst 25 % af de samlede EIB-finansieringstransaktioner uden for Unionen. EIB-finansieringstransaktioner omfattet af afgørelse nr. 466/2014/EU bør stemme overens med målet om mindst 35 % af EIB's samlede finansieringstransaktioner i vækstøkonomier og udviklingslande uden for Unionen senest i 2020. EIB bør tage hensyn til Det Europæiske Råds konklusioner af 22. maj 2013 om at udfase miljømæssigt eller økonomisk skadelige subsidier, herunder dem til fossile brændstoffer.
- (17) Den risiko for Unionens almindelige budget, der er forbundet med EIB's finansieringstransaktioner inden for rammerne af lånemandatet for den private sektor, bør beregnes. De indtægter, der følger af en sådan prissættelse af risikoen, bør indbetales til garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande, som er oprettet ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽²⁾, for at dække den kommercielle risiko og forhindre markedsforvridninger.
- (18) EIB bør udvikle og anvende et sæt indikatorer i rammen for resultatmåling vedrørende projekter rettet mod at opfylde den nye målsætning. Kommissionens årlige rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om EIB's finansieringstransaktioner bør derfor indeholde en vurdering af bidraget fra EIB's finansieringstransaktioner til at nå den nye målsætning, herunder, hvor det er relevant, bidraget til FN-målene for bæredygtig udvikling, inddragelse af det lokale civilsamfund og tilpasning til Unionens udenrigspolitiske prioriteter og budgetprioriteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (EUT L 135 af 8.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

- (19) Der bør sikres synlighed og gennemsigtighed for EIB's finansieringstransaktioner, der er omfattet af afgørelse nr. 466/2014/EU, navnlig for så vidt angår projekter, der finansieres via finansielle formidlere, ved at forbedre adgangen til information for Unionens institutioner og for almenheden under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger.
- (20) Den relevante EU-politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner på skatteområdet er fastsat i EU-retsakter og rådskonklusioner, navnlig i bilaget til konklusionerne af 8. november 2016, og i efterfølgende opdateringer.
- (21) Due diligence-undersøgelser af EIB-finansieringstransaktioner omfattet af afgørelse nr. 466/2014/EU bør omfatte en grundig kontrol af overholdelsen af gældende EU-lovgivning og vedtagne internationale standarder og EU-standarder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, bekæmpelse af finansiering af terrorisme, skattesvig og skatteundgåelse. I forbindelse med rapportering inden for rammerne af det eksterne lånemandat bør EIB endvidere give oplysninger land for land om EIB-finansieringstransaktionernes overholdelse af EIB's politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner og listen over formidlere, som EIB samarbejder med.
- (22) Den 12. oktober 2016 godkendte EIB gennemførelsen af EIB's resiliensinitiativ. Det bør være muligt for projekter under EIB's resiliensinitiativ, der blev godkendt efter denne dato og inden denne afgørelses ikrafttrædelse og indgåelsen af garantiaftalen, at blive dækket af EU-garantien, forudsat at Kommissionen har bekræftet, at de er i overensstemmelse med den nye målsætning og overholder garantiaftalens vilkår.
- (23) EIB-finansieringstransaktioner med selskaber bør kun være omfattet af totalgarantien i den private sektor, hvis de fremmer inklusiv vækst og øget jobskabelse, og ikke er tilstrækkeligt omfattet af lokale finansielle markeder.
- (24) EIB-finansieringstransaktioner bør være i overensstemmelse med principperne i Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar«, herunder med hensyn til finansielle formidlere.
- (25) Ændres Unionens udenrigspolitiske prioriteter eller i tilfælde af nød- og krisesituationer, som kan opstå i løbet af mandatperioden, og i overensstemmelse med relevante beslutninger fra Europa-Parlamentet og Rådets afgørelser og konklusioner, bør loftet for EIB's omfordeling mellem regioner i løbet af mandatet øges fra 10 % til 20 %. Kommissionen bør løbende holde Europa-Parlamentet og Rådet orienteret om sådanne omfordelinger.
- (26) I betragtning af betydningen af EIB's resiliensinitiativ i Unionens strategi for at tackle de underliggende årsager til migration og behovene i transit- og værtssamfundene er det afgørende, at de beløb, der under loftet for det eksterne lånemandat er øremærkede til projekter rettet mod det nye mål, absorberes fuldt ud. Hvis de øremærkede beløb på grund af uforudsete omstændigheder imidlertid ikke kan absorberes fuldt ud, bør en vis øget fleksibilitet også tillades. Hvis EIB derfor senest den 30. juni 2019 konkluderer, at den ikke er i stand til at absorbere sit forventede mål fuldt ud i henhold til EIB's resiliensinitiativ, bør det være muligt at omfordele op til 20 % af de 1 400 000 000 EUR, der under det generelle mandat er øremærket projekter i den offentlige sektor, og af de 2 300 000 000 EUR under lånemandatet for den private sektor, inden for og/eller mellem førtiltrædelseslande og modtagere og Naboskabs- og partnerskabslande. Enhver sådan omfordeling bør være genstand for forudgående aftale mellem Kommissionen og EIB.
- (27) Listerne over finansieringsberettigede regioner og lande og potentielt finansieringsberettigede regioner og lande bør ændres med henblik på at udelukke højindkomstregioner og -lande med en høj kreditvurdering, navnlig Brunei, Chile, Island, Israel, Singapore, Sydkorea og Taiwan. Derudover bør Iran tilføjes til listen over potentielt finansieringsberettigede regioner og lande.
- (28) Afgørelse nr. 466/2014/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse nr. 466/2014/EU ændres således:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Lofter for EIB-finansieringstransaktioner, der dækkes af EU-garantien

1. Det maksimale loft for EIB-finansieringstransaktioner, der dækkes af EU-garantien i hele perioden 2014-2020, må ikke overstige 32 300 000 000 EUR. Beløb, der oprindeligt var øremærket til finansieringstransaktioner, men som efterfølgende er annulleret, medregnes ikke i loftet.

Det maksimale loft opdeles i:

- a) et maksimalt beløb på 30 000 000 000 EUR under et generelt mandat, hvoraf 1 400 000 000 EUR er øremærket til projekter i den offentlige sektor rettet mod den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge, migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund som en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration
 - b) et maksimalt beløb på 2 300 000 000 EUR under et lånemandat for den private sektor til projekter rettet mod den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge, migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund som en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration.
2. De maksimale beløb omhandlet i stk. 1 opdeles i regionale lofter og dellofter i overensstemmelse med bilag I. Inden for de regionale lofter og i den periode, der er omfattet af denne afgørelse, sikrer EIB en fordeling af lande inden for de regioner, der dækkes af EU-garantien, afbalanceret i overensstemmelse med Unionens udenrigspolitiske prioriteter, som afspejles i de regionale tekniske operationelle retningslinjer omhandlet i artikel 5.«

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Generelle målsætninger og principper

1. EU-garantien ydes udelukkende for EIB-finansieringstransaktioner, der har en merværdi på grundlag af EIB's egen vurdering, og som understøtter en eller flere af følgende generelle målsætninger:

- a) udvikling af den lokale private sektor, navnlig støtte til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
- b) udvikling af sociale og økonomiske infrastrukturer, herunder transport-, energi- og miljøinfrastrukturer samt informations- og kommunikationsteknologi
- c) modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer
- d) den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge, migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund som en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration.

2. Samtidig med at EIB's særlige karakter som en investeringsbank bevares, skal EIB-finansieringstransaktioner i henhold til denne afgørelse bidrage til Unionens generelle interesser, navnlig principperne for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU, og medvirke til gennemførelsen af internationale miljøaftaler, hvori Unionen er part. EIB's styrelsesorganer tilskyndes til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at tilpasse EIB's virksomhed, så den bidrager til Unionens eksterne politikker på en effektiv måde og opfylder denne afgørelses krav.

3. Regional integration blandt lande, herunder især økonomisk integration mellem førtiltrædelseslande og modtagere, naboskabslande og partnerskabslande og Unionen, er et af de underliggende formål med EIB-finansieringstransaktioner på områder, der er omfattet af de generelle målsætninger i stk. 1. EIB gennemfører finansieringstransaktioner i finansieringsberettigede lande på områder, der er omfattet af de generelle målsætninger, ved at støtte udenlandske direkte investeringer, der fremmer den økonomiske integration i Unionen.

4. I udviklingslandene, jf. definitionen i fortegnelsen over modtagere af officiel udviklingsbistand, der er fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, skal EIB's finansieringstransaktioner bidrage til Unionens målsætninger med hensyn til politikken for udviklingssamarbejde, jf. artikel 208 og 209 i TEUF, navnlig med henblik på fattigdomsbekæmpelse gennem inklusiv vækst og bæredygtig økonomisk, miljømæssig og social udvikling.

5. For at sikre, at investeringer i den private sektor får størst mulig udviklingseffekt, bestræber EIB sig på at bidrage til at etablere gunstige betingelser for private virksomheder og investeringer og sikrer som en prioritet, at den lokale private sektor i modtagerlandene, herunder kooperativer og sociale virksomheder, styrkes ved at støtte lokale investeringer, jf. stk. 1, litra a). EIB-finansieringstransaktionerne til støtte for de generelle målsætninger i stk. 1 skal tilstræbe også at omfatte øget støtte til investeringsprojekter, der gennemføres af SMV'er fra modtagerlandet og fra Unionen, ved at give adgang til finansiering af nye investeringsprojekter, der gennemføres af SMV'er. EIB-finansieringstransaktionerne skal gøre det muligt for SMV'er at drage fordel af bl.a. markedsadgangen for SMV'er i finansieringsberettigede lande og deres integration i globale værdikæder og skal desuden bidrage til at øge EU-virksomheders konkurrencedygtighed.

For effektivt at overvåge og evaluere brugen af midler til gavn for de pågældende SMV'er udfører EIB grundige due diligence-undersøgelser og fastsætter og opretholder passende kontraktuelle forpligtelser om standardrapportering for både de finansielle formidlere og de endelige modtagere. EIB bestræber sig på at identificere og bidrage til at tackle hindringerne for finansiering, som SMV'er står over for.

EIB samarbejder med finansielle formidlere, der kan støtte SMV'ernes specifikke behov i de lande, hvor transaktionerne gennemføres, og som opfylder kravene i artikel 13 som gennemført i aftaler i henhold til nævnte artikels stk. 1, tredje afsnit.

6. EIB-finansieringstransaktioner til støtte for den generelle målsætning i stk. 1, litra b), skal fortrinsvis støtte investeringsprojekter på områderne transport, energi, miljøinfrastruktur, informations- og kommunikationsteknologi, sundhed og uddannelse. Dette omfatter produktion og integration af energi fra vedvarende kilder, energieffektivitetsforanstaltninger, ændring af energisystemer til mindre kulstofintensive teknologier og brændstoffer, bæredygtig energisikkerhed og energiinfrastruktur, herunder til gasproduktion og transport til Unionens energimarked samt elektrificering af landdistrikter, miljøinfrastruktur såsom vand og sanitet og grøn infrastruktur samt infrastruktur til telekommunikation og bredbåndsnet.

7. EIB-finansieringstransaktioner til støtte for de generelle målsætninger i stk. 1, litra c), skal støtte investeringsprojekter til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, som bidrager til opfyldelsen af de overordnede mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Parisaftalen, der er indgået inden for rammerne af konventionen, navnlig ved inden for områderne vedvarende energi, energieffektivitet og bæredygtig transport at forhindre eller nedbringe drivhusgasemissioner og reducere CO₂-fodaftrykket eller ved at øge udsatte landes, sektorer og samfunds modstandsdygtighed over for de negative følger af klimaændringer.

Berettigelseskriterierne for klimaprojekter er fastsat i EIB's klimastrategi. På grundlag af metoderne til evaluering af EIB-støttede projekter vedrørende drivhusgasemissioner og emissionsforskelle bør miljøvurderingsproceduren omfatte en analyse af CO₂-fodaftrykket for at fastslå, om projektforslagene giver de størst mulige forbedringer af energieffektiviteten.

EIB tilstræber i løbet af den periode, der er omfattet af denne afgørelse, at opretholde et højt niveau af klimarelaterede transaktioner, der som minimum skal tegne sig for 25 % af EIB's samlede finansieringstransaktioner uden for Unionen. EIB's finansiering i henhold til denne afgørelse skal stemme overens med målet om mindst 35 % af EIB's samlede finansieringstransaktioner i vækstøkonomier og udviklingslande uden for Unionen senest i 2020.

EIB's finansieringstransaktioner skal bl.a. omfatte konkrete foranstaltninger til udfasning af finansieringsprojekter, der er skadelige for opfyldelsen af Unionens klimamål, og intensivere bestræbelserne på at støtte vedvarende energikilder og energieffektivitet.

EIB skal styrke de tilpassende aspekter i forbindelse med klimaændringer i dens bidrag til projekter på tværs af EIB's finansieringstransaktioner inden for EIB's eksterne låne mandat.

8. EIB-finansieringstransaktioner til støtte for de generelle målsætninger i stk. 1, litra d), skal støtte investeringsprojekter, der tackler de underliggende årsager til migration og bidrager til den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed og til De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling samt sikrer en bæredygtig udvikling i modtagerlandene.

Samtidig med at der sikres fuld respekt for menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder, de grundlæggende frihedsrettigheder og ligestillingsaspektet ved at gennemføre en rettighedsbaseret tilgang, der omfatter alle menneskerettigheder og sociale rettigheder i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed, deltagelse, ikkeforskelsbehandling og ansvarlighed, skal EIB's finansieringstransaktioner

- a) imødegå det øgede behov for infrastruktur og dertil knyttede tjenester med henblik på direkte eller indirekte at håndtere tilstrømningen af migranter og samtidig også gavne lokalbefolkningen
- b) fremme beskæftigelsesmulighederne i værts- og flygtningesamfundene
- c) fremme den økonomiske integration og give flygtningene mulighed for at kunne klare sig selv, eller
- d) styrke den humanitære indsats og støtten til at skabe ordentlige arbejdspladser.

EIB's finansieringstransaktioner skal støtte følgende:

- a) den private sektor, nærmere bestemt SMV'er og midcapselskaber, selskabsfinansiering og mikrofinansiering
- b) den offentlige sektor, herunder kommuner og offentlige organer, med henblik på infrastruktur og andre tjenester, herunder sundhedspleje og særlige faciliteter til børn, sanitære tjenester og skoleuddannelse, til at imødegå betydeligt øgede behov.

9. EIB-finansieringstransaktioner til støtte for de generelle målsætninger i stk. 1 skal anerkende, at ligestilling mellem kønnene er et tværgående emne, som er væsentligt i forbindelse med bæredygtig udvikling, og et vigtigt element i due diligence-undersøgelsen af projekter. Kønsperspektivet skal anvendes i forbindelse med alle sådanne finansieringstransaktioner. EIB sikrer, at alle EIB's finansieringstransaktioner er forenelige med de forpligtelser, der er fastsat i dens ligestillingsstrategi og ligestillingshandlingsplan.

10. EIB sikrer, at virksomheder, der deltager i projekter, som EIB medfinansierer, pålægges at leve op til principperne om løngennemsigtighed og ligestilling mellem kønnene samt til princippet om ligeløn som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF (*). EIB's afgørelser om projektf finansiering tager højde for potentielle modtagervirksomheders foranstaltninger for så vidt angår ligeløn og virksomhedernes sociale ansvar.

11. EU-garantien dækker kun EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i finansieringsberettigede lande, som har indgået en rammeaftale med EIB, der fastsætter de retlige betingelser, hvorpå sådanne transaktioner skal gennemføres, og som skal være i overensstemmelse med EIB's erklæring om miljømæssige og sociale principper og standarder og EIB's håndbog for miljø og sociale anliggender.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»I forbindelse med ajourføringen af de regionale tekniske operationelle retningslinjer tager Kommissionen og EIB hensyn til relevante beslutninger fra Europa-Parlamentet og Rådets afgørelser og konklusioner, samt internationalt anerkendte principper og retningslinjer for virksomhedernes sociale ansvar. De regionale tekniske operationelle retningslinjer skal være i overensstemmelse med prioriteterne i de nationale eller regionale programmer, hvis modtagerlandene har udarbejdet sådanne, under hensyntagen til en eventuel høring af det lokale civilsamfund under udarbejdelsen af disse programmer.«

- b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 vedrørende ændringer af bilag IV.«

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Totalgarantien dækker også EIB-finansieringstransaktioner under det låne mandat for den private sektor, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), som i gennemsnit skal have en højere risikoprofil end porteføljen, som er dækket af garantien mod politiske risici, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3 i førtiltrædelseslande og modtagere og naboskabs- og partnerskabslande.«

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Finansieringsaftaler med individuelle projektledere vedrørende EIB-finansieringstransaktioner skal også indeholde passende udbudsbestemmelser, miljømæssige, klimamæssige og sociale bestemmelser i overensstemmelse med EIB's egne regler og procedurer, herunder krav om at gøre EU-garantien og EIB's engagement synligt for den endelige modtager.

6. I den i artikel 14 omhandlede garantiaftale fastsætter Kommissionen og EIB en klar og gennemsigtig tildelingspolitik, der gør det muligt for EIB, som led i sine eksterne aktiviteter, at udpege de transaktioner, der skal finansieres i henhold til denne afgørelse, med henblik på at sikre den mest effektive udnyttelse af EU-garantien. Tildelingspolitikken skal tage udgangspunkt i EIB-transaktionernes kreditværdighed på basis af EIB's egne vurderinger, lofterne som fastsat i bilag I, arten af modpart, om det er en stat, en offentlig myndighed omfattet af nærværende artikels stk. 1, eller en privat enhed, EIB's risikoabsorptionsevne og andre relevante kriterier, herunder EU-garantiens merværdi. Europa-Parlamentet og Rådet modtager tildelingspolitikken i overensstemmelse med artikel 14.«

5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. EIB gennemfører grundige due diligence-undersøgelser og kræver, når det er relevant, i overensstemmelse med sin erklæring om miljømæssige og sociale principper og standarder og sin håndbog for miljø og sociale anliggender, at projektlederne afholder lokale offentlige høringer i overensstemmelse med Unionens sociale og miljømæssige principper med de relevante nationale og lokale interessenter og med civilsamfundet i projektplanlægnings- og gennemførelsesfaserne om de aspekter af investeringsprojekter under EU-garantien, der vedrører sociale forhold, menneskerettigheder, ligestilling, miljø, økonomi og udvikling, og at de giver oplysninger, der er relevante for vurderingen af bidraget til opfyldelsen af Unionens målsætninger for den eksterne politik og strategiske målsætninger.

EIB sikrer, at princippet om frit, forudgående informeret samtykke indføres, inden der bevilges finansieringstransaktioner, der berører jord og naturressourcer.

Denne evaluering skal også omfatte en vurdering af, om kapaciteten hos modtagerne af EIB-finansiering bør forstærkes over hele projektforsløbet ved hjælp af teknisk bistand og i så fald hvorledes. EIB's egne regler og procedurer skal omfatte de nødvendige bestemmelser om evaluering af de miljømæssige og sociale virkninger af investeringsprojekter og af aspekter vedrørende menneskerettigheder og konfliktforebyggelse for at sikre, at investeringsprojekter, der støttes i henhold til denne afgørelse, er bæredygtige i miljømæssig og social henseende, og for at sikre, at EIB's finansieringstransaktioner i henhold til EIB's resiliensinitiativ, navnlig lånemandatet for den private sektor, forbedrer den økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge og migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund.

Som led i sine foreliggende interne retningslinjer om anvendelsen af due diligence-undersøgelser forbedrer EIB om nødvendigt en praktisk vejledning vedrørende vurderingen af aspekter, som vedrører alle grundlæggende menneskerettigheder gennem sin håndbog for miljø og sociale anliggender, og som skal anvendes i forbindelse med den forudgående vurdering og løbende overvågning af de enkelte projekter, herunder projekter med finansielle formidlere, der bygger på de eksisterende rammer, navnlig EU's strategiske ramme og handlingsplanen for menneskerettigheder og demokrati, og tager hensyn til eksisterende benchmarks for menneskerettigheder fastsat af Unionen, relevante FN-organer og menneskerettighedsorganisationer.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. EIB's overvågning skal omfatte gennemførelsen af formidlede transaktioner og de finansielle formidlers resultater til støtte for SMV'er.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Resultaterne af overvågningen offentliggøres med forbehold af fortrolighedskrav og de relevante parter samtykke.«

6) I artikel 10 tilføjes følgende stykke:

»Den risiko, som EIB's finansieringstransaktioner under lånemandatet for den private sektor, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), udgør for Unionens budget, prissættes, og indtægterne fra den kommercielle prissætning indbetales til garantifonden.«

7) I artikel 11, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) litra b) og c) affattes således:

- »b) en samlet vurdering af EIB-finansieringstransaktionernes merværdi, anslåede output, resultater og udviklingseffekt baseret på den årlige rapport om rammerne for EIB's resultatmåling. Med henblik herpå anvender EIB resultatindikatorer for så vidt angår de finansierede projekters udviklingsmæssige, miljømæssige og sociale aspekter, herunder menneskerettigheds- og ligestillingsaspekter under hensyntagen til de relevante indikatorer i 2005-Pariserklæringen om bistandseffektivitet.

Indikatorer for ligestilling mellem kønnene skal udvikles i overensstemmelse med EIB's ligestillingsstrategi og handlingsplan om ligestilling. De skal afspejle fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd, og når det er muligt skal de efterfølgende evalueres ved at opdele dataene efter køn. Indikatorerne for projekternes miljøaspekter skal omfatte kriterier for »rene teknologier«, som i princippet er orienteret mod energieffektivitet og teknologier til nedbringelse af emissioner. EIB fastlægger indikatorer for projekter vedrørende en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration og opbygge værts- og transitlandenes økonomiske modstandsdygtighed på lang sigt under hensyntagen til synspunkterne hos interessenterne, civilsamfundet, berørte samfund og ikkestatslige organisationer

- c) en vurdering af EIB-finansieringstransaktionernes bidrag til opfyldelsen af Unionens eksterne politiske og strategiske målsætninger under hensyntagen til overholdelsen af principperne for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU, de regionale tekniske operationelle retningslinjer i denne afgørelses artikel 5 og EU's strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati.

b) Litra e) affattes således:

- »e) en vurdering af kvaliteten af EIB-finansieringstransaktionerne, og navnlig i hvilket omfang EIB har taget hensyn til den miljømæssige og sociale bæredygtighed i forbindelse med sin due diligence-undersøgelse og overvågning af finansierede investeringsprojekter samt foranstaltninger til maksimering af lokalt engagement ved at fremme inddragelsen af de berørte samfund, civilsamfundsorganisationer og ikkestatslige organisationer«.

c) Følgende litra tilføjes:

- »j) en vurdering af EIB-finansieringstransaktionernes bidrag til den langsigtede økonomiske modstandsdygtighed blandt flygtninge, migranter og i værts- og transitsamfund og oprindelsessamfund som en strategisk løsning til at tackle de underliggende årsager til migration.«

8) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

- »a) alle de EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i henhold til denne afgørelse, efter projektgodkendelsesfasen, navnlig med angivelse af, om et investeringsprojekt er dækket af EU-garantien, og hvordan det bidrager til at nå målsætningerne for Unionens optræden udadtil, især de økonomiske, sociale og miljømæssige, klimamæssige og kønsspecifikke virkninger«.

ii) Litra c) affattes således:

- »c) når det er muligt og hensigtsmæssigt, gældende rammeaftaler mellem EIB og et modtagerland. Når EIB undertegner nye aftaler eller ændrer gældende aftaler, skal den sikre, at det er muligt at offentliggøre sådanne aftaler«.

b) Følgende stykker tilføjes:

- »3. EIB sikrer, at oplysninger om planlagte og godkendte transaktioner eller enhver væsentlig ændring heraf er offentliggjort og stillet til rådighed for det lokale civilsamfund.

4. Efter anmodning forelægger EIB Europa-Parlamentet resultatmålingsarkene for de investeringsprojekter, der er omfattet af EU-garantien, under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger og med forbehold af deres respektive interne regler for behandling af fortrolige oplysninger.«

9) Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Forebyggelse af hvidvaskning af penge, bekæmpelse af finansiering af terrorisme, beskatning og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner

1. EIB skal i sine finansieringstransaktioner omfattet af denne afgørelse overholde gældende EU-lovgivning og vedtagne internationale standarder og EU-standarder og må derfor ikke støtte projekter under denne afgørelse, der bidrager til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skatteundgåelse, skattesvig eller skatteunddragelse.

EIB må desuden ikke gå ind i nye eller fornyede transaktioner med enheder, der er registreret eller etableret i jurisdiktioner anført som ikkesamarbejdsvillige i henhold til den relevante EU-politik vedrørende ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, eller som er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), eller som ikke effektivt overholder Unionens eller internationalt anerkendte skattestandarder for gennemsigtighed og informationsudveksling. EIB må kun fravige dette princip, hvis projektet er fysisk gennemført i en af disse jurisdiktioner og ikke indeholder nogen angivelse af, at den pågældende transaktion bidrager til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skatteundgåelse, skattesvig eller skatteunddragelse.

EIB skal ved indgåelsen af aftaler med finansielle formidlere indføre kravene i denne artikel i de relevante aftaler og anmode deres finansielle formidlere om at rapportere om efterlevelsen af dem.

EIB skal revidere sin politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner senest efter vedtagelsen af Unionens liste over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner på skatteområdet. Hvert år derefter fremsender EIB en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dens politik over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner med hensyn til dens finansieringstransaktioner, herunder landeopdelte oplysninger, og en liste over formidlere, som den samarbejder med.

2. EIB anvender ved gennemførelsen af sine finansieringstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, de principper og standarder, der er fastsat i EU-retten om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 (**) og direktiv (EU) 2015/849. EIB gør navnlig både direkte finansiering og finansiering via formidlere i henhold til denne afgørelse betinget af offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 14

Garantiaftale

Kommissionen og EIB indgår en garantiaftale, der fastsætter de nærmere bestemmelser og procedurer vedrørende EU-garantien som fastsat i artikel 8. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om denne garantiaftale med forbehold af deres respektive interne regler for behandling af fortrolige oplysninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).«

10) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. april 2018.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 4 og 5 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 og 5 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

11) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Rapportering

Senest den 30. juni 2019 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en evaluering af anvendelsen af denne afgørelse og med input til en eventuel ny afgørelse om EU-garantiens dækning af EIB-finansieringstransaktioner inden for det eksterne lånemandat.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne afgørelse senest den 31. december 2021.«

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

Overgangsbestemmelse

EIB kan finansiere projekter, der blev godkendt efter den 12. oktober 2016 og inden den 8. april 2018 og indgåelsen af en garantiaftale mellem Kommissionen og EIB. Sådanne projekter kan være dækket af EU-garantien, forudsat at Kommissionen har bekræftet, at de er i overensstemmelse med målsætningen fastsat i artikel 3, stk. 1, litra d), og overholder vilkårene i garantiaftalen.«

13) Bilag I, II og III erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

14) Bilag IV, første afsnit, affattes således:

»EIB's virksomhed i partnerskabslande, der deltager i førtiltrædelsesprocessen, foregår inden for de rammer, der er fastlagt i tiltrædelsespartnerskabsaftalerne og de europæiske partnerskabsaftaler, der indeholder prioriteringerne for førtiltrædelseslande og modtagere, som alle tjener til at tilnærme landene til Unionen og lægger rammerne for Unionens bistand. Stabiliserings- og associeringsprocessen udgør Unionens politiske ramme for Vestbalkan. Den er opbygget som et voksende partnerskab, inden for hvilket Unionen tilbyder handelsindrømmelser, økonomisk og finansiel bistand samt aftalebaserede forbindelser i form af stabiliserings- og associeringsaftaler. Finansiel førtiltrædelsesbistand hjælper førtiltrædelseslande og modtager med at forberede sig på de forpligtelser og udfordringer, der følger med medlemskab af Unionen. Sådant bistand understøtter reformprocessen, herunder forberedelserne til egentligt medlemskab. Der lægges vægt på opbygningen af institutioner, tilpasning til Unionens regelsæt, forberedelser vedrørende Unionens politikker og instrumenter og fremme af foranstaltninger til gennemførelse af økonomisk konvergens.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG

»BILAG I

REGIONALE LOFTER

- A. Førtiltrædelseslande og modtagere: 8 075 000 000 EUR, heraf 7 635 000 000 EUR under det generelle mandat og 440 000 000 EUR under låneområdet for den private sektor.
- B. Naboskabs- og partnerskabslande: 19 680 000 000 EUR fordelt på følgende dellofter:
- i) Middelhavslande: 13 030 000 000 EUR, heraf 11 170 000 000 EUR under det generelle mandat og 1 860 000 000 EUR under låneområdet for den private sektor
 - ii) Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland: 6 650 000 000 EUR.
- C. Asien og Latinamerika: 4 083 000 000 EUR fordelt på følgende dellofter:
- i) Latinamerika: 2 694 000 000 EUR
 - ii) Asien: 1 165 000 000 EUR
 - iii) Centralasien: 224 000 000 EUR.
- D. Sydafrika: 462 000 000 EUR

Inden for det samlede loft kan EIB's styrelsesorganer efter høring af Kommissionen beslutte at omfordele op til 20 % af de subregionale lofter inden for regionerne og op til 20 % af de regionale lofter mellem regionerne. Hvis EIB's styrelsesorganer senest den 30. juni 2019 konkluderer, at EIB ikke er i stand til at absorbere det forventede mål fuldt ud i henhold til EIB's resiliensinitiativ, kan op til 20 % af de 1 400 000 000 EUR under det generelle mandat, som er øremærket projekter i den offentlige sektor, og af de 2 300 000 000 EUR under låneområdet for den private sektor, omfordeles inden for og/eller mellem regionerne, der er omhandlet i litra A og B i dette bilag.

En omfordeling i henhold til EIB's resiliensinitiativ skal være genstand for en forudgående aftale mellem Kommissionen og EIB.

EIB's styrelsesorganer skal navnlig benytte denne mulighed for omfordeling til at gøre det muligt, at EU-garantien fortsat har fokus på projekter med en højere risikoprofil i prioriterede regioner. Kommissionen holder løbende Europa-Parlamentet og Rådet orienteret om sådanne omfordelinger.

BILAG II

POTENTIETLT FINANSIERINGSBERETTIGEDE REGIONER OG LANDE

A. Førtiltrædelseslande og modtagere

Albanien, Bosnien-Hercegovina, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Kosovo *, Montenegro, Serbien, Tyrkiet ⁽¹⁾.

B. Naboskabs- og partnerskabslande

1. Lande i Middelhavsområdet

Algeriet, Egypten, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Palæstina, Syrien, Tunesien

2. Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland

Østeuropa: Hviderusland, Republikken Moldova, Ukraine

Det sydlige Kaukasus: Armenien, Aserbajdsjan, Georgien

Rusland.

C. Asien og Latinamerika

1. Latinamerika

Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Costa Rica, Cuba, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Asien

Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Cambodja, Kina, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Laos, Malaysia, Maldiverne, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Filippinerne, Sri Lanka, Thailand, Vietnam, Yemen

3. Centralasien

Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan.

D. Sydafrika

Sydafrika.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ EIB's resiliensinitiativ omfatter ikke Tyrkiet, der er omfattet af en særskilt aftale mellem EU og Tyrkiet.

BILAG III

FINANSIERINGSBERETTIGEDE REGIONER OG LANDE

A. Førtiltrædelseslande og modtagere

Albanien, Bosnien-Hercegovina, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Kosovo *, Montenegro, Serbien, Tyrkiet ⁽¹⁾.

B. Naboskabs- og partnerskabslande

1. Lande i Middelhavsområdet

Algeriet, Egypten, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Palæstina, Tunesien

2. Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland

Østeuropa: Hviderusland, Republikken Moldova, Ukraine

Det sydlige Kaukasus: Armenien, Aserbajdsjan, Georgien

Rusland.

C. Asien og Latinamerika

1. Latinamerika

Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Asien

Bangladesh, Bhutan, Cambodja, Kina, Indien, Indonesien, Irak, Laos, Malaysia, Maldiverne, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Filippinerne, Sri Lanka, Thailand, Vietnam, Yemen

3. Centralasien

Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan.

D. Sydafrika

Sydafrika«.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ EIB's resiliensinitiativ omfatter ikke Tyrkiet, der er omfattet af en særskilt aftale mellem EU og Tyrkiet.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA